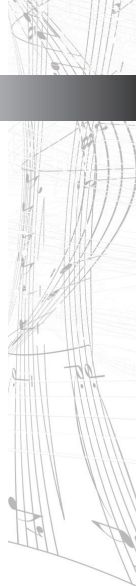

48. Glazbena tribina Opatija

3. – 6.

studenoga

2011.

Hrvatsko društvo skladatelja

Cantus d.o.o

48. Glazbena tribina Opatija

Utemeljena 1963. godine

U Opatiji od 1963. do 1999. godine

U Puli od 1999. do 2009. godine

Susreti generacija od 2004. godine

Međunarodna od 1994. do 2004. godine

U Opatiji od 2010. godine

48. Glazbena tribina Opatija

3. — 6. studenoga 2011.

četvrtak, 3. studenoga

17:00 Hotel Imperial — Zlatna dvorana

**Grupa za Novu glazbu Glazbenog učilišta
Elly Bašić**

Dirigent:

Josip Nalis

Program:

Terry Riley: *In C*

Danijel Legin: *Spielen*

22:00 Hotel Bristol

Jazz koncert — Fingersnap trio

Henry Radanović, kontrabas

Zvezdan Ružić, klavir

Branimir Gazdik, bubnjevi

19:30 Hotel Imperial — Zlatna dvorana

Svečano otvorenje

Simfonijski puhački orkestar Oružanih
snaga Republike Hrvatske

Dirigent: **Tomislav Fačini**

Solisti:

Mia Elezović, klavir

Monika Cerovčec / Ilijana Korać / Ana

Lice, sopran

Program:

Mladen Tarbuk:

Ganga iz Hrvatske suite

Stanko Horvat:

Concertino za glasovir i puhače

Antun Tomislav Šaban:

Tri aspekta simfonijskih puhača

Krešimir Seletković:

Minimo za simfonijski puhački orkestar

Marko Ruždjak:

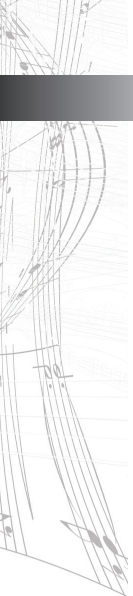
Spotlights za veliki puhački orkestar

Luka Marohnić:

*Symphonia brevis**

Tomislav Fačini:

*Magnificat*** za tri soprana i orkestar

petak, 4. studenoga

11:00 — 13:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

Predstavljanje novog koncepta Muzičkog salona Studentskog centra u Zagrebu

Voditeljica: **Davorka Begović**

16:00 — 17:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

Tribina: Razgovor o autorskim pravima skladatelja ozbiljne glazbe

Sudjeluju:

Mladen Tarbuk, Antun Tomislav Šaban, Alfi Kabiljo

19:30 Hotel Imperial — Zlatna dvorana

Fronesis ansambl

Dirigent:

Mladen Tarbuk

Solist:

Andrej Petrač, violončelo

Plesačice:

Marta Habulin i Lea Paulić

Program:

Vjekoslav Nježić:

Četiri stavka za trinaest gudača

Krešimir Seletković:

Lacrimae za trinaest gudača

Frano Đurović:

Bez sunca za gudački orkestar

Berislav Šipuš:

Ad Te za violončelo i gudački orkestar

Mladen Tarbuk:

Preludij, arija i fuga za gudački orkestar

22:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

***Sam svoj majstor* — Koncert elektroničke glazbe**

Voditelj:

Frano Đurović

Program:

Tomislav Oliver:

*Black Coffee Grains**

Ana Horvat:

*There is... **

Josip Magdić:

*...RTNOC... RTMECH**

Gordan Tudor:

*Kindwarrior**

subota, 5. studenoga

11:00 — 13:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

Putovi hrvatske glazbe — radio emisija uživo

Voditeljica:
Iva Lovrec Štefanović

16:00 — 17:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

Tribina: Digitalna prodaja glazbe — prednosti i mane

Sudjeluju:
Mislav Rakuljić, Mladen Tarbuk, Antun Tomislav Šaban

17:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

CANTUS — Promocija notnih i diskografskih izdanja

Voditeljica:
Jana Haluza

Gosti:
Dani Bošnjak, flauta i **Katarina Krpan**, klavir

19:30 Hotel Imperial — Zlatna dvorana

Hrvatski skladatelji i njihove obljetnice Cantus Ansambl

Dirigent:
Berislav Šipuš

Solistica:
Davorka Horvat, sopran

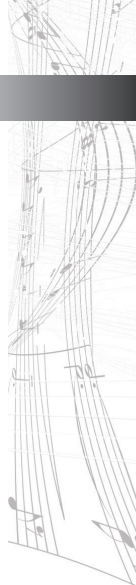
Program:

Anđelko Klobučar (80. rođendan):
Glazba za ansambl Cantus za puhački kvintet i gudački kvartet s kontrabasom

Bogdan Gagić (80. rođendan):
Kontrapunkt za obou, klarinet i rog

Ruben Radica (80. rođendan): *Per se II* za duhački kvintet i magnetofonsku vrpcu

Marko Ruždjak (65. rođendan):
La frontera. Poema en varios metros, idiomas, y estilos za sopran i komorni orkestar

nedjelja, 6. studenoga

21:00 Villa Angiolina

Ansambli ACEZANTEZ — 40 godina umjetničkog djelovanja

Dubravko Detoni, klavir

Ivana Bilić, udaraljke

Saša Nestorović, saksofon i sintetizator

Marina i Max Kostelac, glas, pokret, mima

Program:

Dubravko Detoni:

Od do — Monos III za komorni sastav i elektroniku

Ivana Bilić:

(The) Other / Drugo, glazba za marimbu, timpan, vrpcu i prijatelje

Saša Nestorović:

3D STEPS! 3D koraci

Branimir Sakač:

Barasou

Dubravko Detoni:

Follow Me (Slijedi me) — Posuđivač suza i smijehova — Gimnastika za grupu — Bajka

22:30 Hotel Imperial — Aperitiv bar

Berislav Šipuš

Les Nuits za glasovir, recitatora i elektroniku

Katarina Krpan, klavir

Rene Medvešek, recitator

Krešimir Seletković, elektronika

12:00 Hotel Imperial — Zlatna dvorana

HR Projekt — Studenti sviraju djela hrvatskih skladatelja

Kvartet KLANG

Vlatka Peko i Ana Lucić, klavir

Anita Primorac i Kaja Farszky, udaraljke

Program:

Ante Knešaurek:

Etida za dva klavira i udaraljke

Zlatko Tanodi:

Klang Maschine

Danijel Legin:

*A Day in October**

7:36 / 11:47 / 14:28 / 19:03 / 23:54

Franjo Đurović:

*Kling Klang Musik**

Dubravko Palanović:

Blue And Red

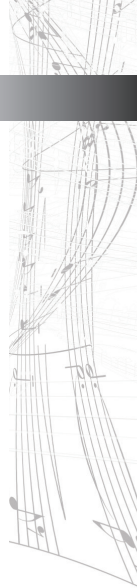
Ivan Josip Skender:

Closing Time

* = praizvedba

** = hrvatska praizvedba

četvrtak, 3. studenoga

Grupa za Novu glazbu Glazbenog učilišta Elly Bašić

Dirigent:

Josip Nalis

Voditelji Grupe:

Maja Petyo Bošnjak, Josip Nalis, Berislav Šipuš

Program:

Terry Riley:

In C

Danijel Legin:

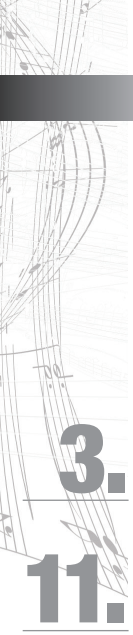
Spielen

Terry Riley (Terrence Mitchell Riley, 1935.), američki skladatelj, Berkeleyev diplomant, pionir minimalizma i kontroverzni član eksperimentalnog centra San Francisco Tape Music, putovao je godinama Indijom i Europom i učio, a demonstraciju okupiranosti različitim fenomenima zvuka u svojim je djelima predstavio kombinacijom glazbe istoka, tekovina avangarde i jazza. Šezdesetih je sudjelovao u onda čuvenim *All-Night Concerts* u okviru kojih je svirao i improvizirao cijelu noć, od sumraka do izlaska sunca. Višegodišnji je »kućni« skladatelj Kronos kvarteta. Prvu orkestralnu skladbu *Jade Palace* napisao je tek u 56. godini (1991.). Danas nastupa kao pijanist posebne vokacije i učitelj indijske vokalne klasične glazbe.

Glazba Terryja Rileya obično je temeljena na improvizaciji, a strukturu joj oblikuje niz figura različitih dužina, kao u skladbama *In C* i *Keyboard Studies*. **In C**, nastao 1964., skladateljjev je najpoznatiji rad. Djelo pripada takozvanoj semi-aleatoričkoj glazbi i donosi potpunu slobodu izbora veličine ansambla i broja glazbenika. Autor nije naznačio trajanje djela — moguće je 15 minuta, ali i par sati. Izvorni zapis uključio je 11 glazbenika koji sviraju više instrumenata, a na izvedbi 2006., bilo ih je čak 124! U praizvedbi su sudjelovali Steve Reich, Jon Gibson, Pauline Oliveros i Morton Subotnick. Skladba, često akcentirana kao primjer prve minimalističke formacije, nastala je kao autorov odgovor na »apstraktnu akademsku serijalnu tehniku iz sredine 20. stoljeća«. Forma skladbe **In C** za ono je vrijeme bila inovativna — djelo se sastoji od 53 kratke numerirane glazbene fraze (modula) različitih trajanja, od kojih se svaka može ponoviti proizvoljan broj puta. Svaki glazbenik kontrolira koju frazu svira, a ako više njih svira istu, onda to rade u različito vrijeme. Fraze se izvode po redu, a mogu biti i preskočene. U nekim izdanjima partiture, Riley je naveo da jedan glazbenik (i usput dodao: »tradicionalno... lijepa djevojka«) ponavlja ton C, obično na klaviru ili na srodnom perkusijskom glazbalu (marimb) kako bi se zadržao metronomski puls. Djelo počinje rastavljenim C—dur akordom iza kojega se pojavljuje serija spore progresije koja sugerira dvosmislene promjene. Cijeli akord pojavi se tek u kasnijim frazama, a stvara se korak po korak dok ne dođe do terce, onda tonike (kao ukrasa) i tek kasnije kvinte. Iako postoje polifone međuigre različitih uzoraka s različitim ritmičkim pomacima, djelo se može smatrati heterofonim, bez obzira na primijenjeni postupak vertikalne homofonije.

Danijel Legin (Zagreb, 1984.), skladatelj, diplomirao je kompoziciju na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Frane Paraća. Dobitnik je Dekanove nagrade, kao i stipendije Fonda »Rudolf i Margita Matz« Hrvatskog društva skladatelja za 2010. godinu. Za vrijeme studija sudjelovao je na Međunarodnoj zimskoj školi za suvremenu kompoziciju u Dubrovniku pod vodstvom ansambla Sonemus iz Sarajeva i ansambla Sonanza iz Stockholma te na Radionici za skladatelje i dirigente u Grožnjanu. Dobitnik je nagrade Fonda Stjepan Šulek za skladbu *Cantus—3* (2009.). Od 2011. godine asistent je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Njegova djela predstavljena su u Hrvatskoj i u inozemstvu. Sklada za različite sastave, od solo instrumenata i komornih sastava do opusa za zbor i simfonijski orkestar. Uz klasičnu kompoziciju bavi se proučavanjem filmske glazbe i notografijom. Ostvario je nekoliko desetaka notnih izdanja za hrvatske i inozemne nakladnike.

3.
11.

»Skladba ***Spielen*** nastala je 2011. godine na poticaj Grupe za novu glazbu Glazbenog učilišta Elly Bašić, njihove voditeljice Maje Petyo Bošnjak i dirigenta Josipa Nalisa. Sastav uključuje flautu, klarinet, klavir, dvije violine i violončelo. Skladba je trodijelne forme, a sastoji se od sporijeg prvog dijela, pokretljivijeg središnjeg i završne reminiscencije početka skladbe. U prvom dijelu dominira klavir s harmonijskim strukturama, dok se u središnjem ističe flauta s pijevnom melodijom koja se, prema kraju skladbe, spaja s harmonijskim pojavama u dionici klavira i tako zaokružuje cjelinu.« (Danijel Legin)

O umjetnicima:

Grupa za Novu glazbu Glazbenog učilišta Elly Bašić iz Zagreba djeluje od studenoga 2007. godine. Čine je polaznici Srednje škole uključeni u projekt »Mladi i suvremena glazba« koji se kontinuirano ostvaruje prema idejnoj zamisli i pod vodstvom M. P. Bošnjak i B. Šipuš. Dugoročni je cilj sustavno upoznati učenike s glazbom 20. i 21. stoljeća te poticati njihovo aktivno sudjelovanje u Radionicama suvremene glazbe. Uz osnivače, Grupi za Novu glazbu pridružio se dirigent Josip Nalis (od 2009.). Ansambl je do sada vrlo uspješno nastupio u zagrebačkom Hrvatskom glazbenom zavodu, zatim kao gost Cantus Ansambla u njihovu ciklusu, potom na 25. muzičkom biennalu Zagreb 2009. (u okviru projekta *Muzika — diverzija*) te na istom festivalu 2011. godine kada se predstavio samostalnim koncertom u Muzeju Mimara. U toj prigodi, za članove ansambla bila je čast praizvisti skladbu *Spielen* Danijela Legina, nekadašnjeg učenika Glazbenog učilišta Elly Bašić koji im je djelo posvetio. Od utemeljenja do danas, 26 polaznika Učilišta imalo je priliku biti članom Grupe za Novu glazbu i steći jedinstveno iskustvo u interpretaciji suvremene glazbe. U večerašnjoj izvedbi sudjeluju Dora Filipančić, violina, Jelena Jerković, violina, Jakob Filić, violina, Vlasta Cirkveni, violončelo, Tonka Javorović, violončelo, Matija Kasaić Drakšić, kontrabas, Elizabeta Keleminić, klarinet, Ivan Kolarević, truba, Ivona Pleše, flauta, Zrinka Štetić, flauta, Julija Novosel, klavir i Martin Bajsić, metalofon.

Josip Nalis (Zagreb, 1975.), diplomirao je dirigiranje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (klasa prof. V. Šuteja) i glazbenu kulturu. Za studentskih dana bio je asistent šefa dirigenta Akademskog zbora »Ivan Goran Kovačić« i dirigent Muškog vokalnog ansambla »I. G. Kovačić« kojega je vodio 10 godina i s kojim je, u povodu 50. obljetnice, snimio samostalni CD. U okviru studija nastupao je sa Simfonijskim i Komornim orkestrom Muzičke akademije, Cantus Ansamblom i Zagrebačkom filharmonijom. Usavršavao se na majstorskim seminarima orkestralnog dirigiranja zahvaljujući kojima je ravnao Orkestrom Leopold (Ukrajina), Moskovskim simfonijskim orkestrom, Petrogradskom komornom filharmonijom i Petrogradskim akademskim simfonijskim orkestrom. Suraduje s Budafok Dohranji simfonijskim orkestrom s kojim je, u sezoni 2009./2010., nastupio u Budimpešti dirigirajući cjelovečernjim koncertom. Među ostalim djelima, na repertoaru je bilo Završno kolo iz Gotovčeva *Ere* s *onoga* svijeta. Na Muzičkom biennalu Zagreb 2007. ravnao je praizvedbom komorne opere *Eto vas* Frane Đurovića. Na istom festivalu 2009., održao je niz nastupa u sklopu projekta *Muzika — diverzija* s Grupom za Novu glazbu, kao i na festivalu 2011. na koncertu u Muzeju Mimara.

Svečano otvorenje 48. Glazbene tribine Opatija

Simfonijski puhački orkestar Oružanih snaga Republike Hrvatske

Dirigent:

Tomislav Fačini

Solisti:

Mia Elezović, klavir

Monika Cerovčec / **Ilijana Korać** / **Ana Lice**, sopran

Program:

Mladen Tarbuk:

Ganga iz *Hrvatske suite*

Stanko Horvat:

Concertino za glasovir i puhače

Amabile

Largo

Maestoso

Antun Tomislav Šaban:

Tri aspekta simfonijskih puhača

Izdaleka

Izbliza

Iznutra

Krešimir Seletković:

Minimo za simfonijski puhački orkestar

Marko Ruždjak:

Spotlights za veliki puhački orkestar

Luka Marohnić:

*Symphonia brevis**

Tomislav Fačini:

*Magnificat*** za tri soprana i orkestar

3.
11.

Mladen Tarbuk (Sarajevo, 1962.), skladatelj, dirigent i glazbeni pedagog, diplomirao je kompoziciju na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Stanka Horvata, a dirigiranje u klasi prof. Igora Gjadrova. Usavršavanje je nastavio na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Grazu kod Milana Horvata. Na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Beču usavršavao se u kompoziciji kod Friedricha Cerhe i dirigiranju kod Uroša Lajovica. Djelovao je kao šef dirigent Simfonijskoga puhačkog orkestra Hrvatske vojske (1993.–2000.), a od 2002. do 2005., intendant je Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu. Od 2000. prvi je dirigent Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije. Redovni je profesor kompozicije na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Dobitnik mnogih međunarodnih i hrvatskih nagrada za kompoziciju i dirigiranje, gostovao je u zemlji i inozemstvu uz brojne simfonijske orkestre i operne ansamble. Nakon velikog uspjeha s Verdijevim *Macbethom*, stalni je gost Njemačke opere na Rajni u Düsseldorfu i Duisburgu. Njegove skladbe, predstavljene na nizu europskih festivala suvremene glazbe, tiskali su HoneyRock, Doblinger, Centro de Iniciativas Turísticas Tolosa, Hrvatsko društvo skladatelja i Muzički informativni centar Koncertne direkcije Zagreb. Godine 2003. objavio je autorski album u nakladi Cantus d.o.o.

»Pod naslovom **Hrvatska suita** ne krije se glazba folklornog idioma, već specifični diskurs različitih podneblja kao polazište skladateljevih osobnih glazbenih razmišljanja i impresija. Tako put vodi od oporih suzvuka surovog hercegovačkog krajobraza, grotesknog istarskog tanca te tjeskobnog *spleena* međimurske ravnice do razuzdana veselja slavonskog sijela. No, unatoč posebnosti svakoga od nabrojanih glazbenih svjetova, kroz sve se stavke jedinstveno provlače mikropolifonijski slog politonalnih akorada i polimetrični sklopovi ostinatnih ritmova.« (Alenka Bobinsky) Djelo je prvi put predstavljeno na Glazbenoj tribini Opatija 1996. u izvedbi Simfonijskog puhačkog orkestra Hrvatske vojske pod ravnanjem dirigenta i autora M. Tarbuka.

Akademik **Stanko Horvat** (Zagreb, 1930. – Zagreb, 2006.), skladatelj i glazbeni pedagog, diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu studij kompozicije u klasi Stjepana Šuleka. Usavršavao se na Pariškom konzervatoriju (Tony Aubin), privatno kod Renéa Leibowitza te u Berlinu u elektroničkomu studiju Tehničkoga sveučilišta. Od 1961. do umirovljenja 1999. godine djelovao je kao profesor kompozicije na Muzičkoj akademiji na kojoj je odgojio više generacija istaknutih hrvatskih skladatelja; od 1977. do 1981. bio je dekan. Obnašao je dužnost predsjednika Hrvatskoga društva skladatelja, glavnog urednika notne edicije *Ars Croatica* i umjetničkog direktora Muzičkog biennala Zagreb (1985.–1989.). Nositelj je mnogih priznanja te godišnjih i životnih nagrada. »Još se davne 1972., Stanko Horvat, ograđujući se od avangarde, svrstao u *dio one solidne pješadijske jedinice koja ide iza avangarde, koja ispituje osvojeni teren* i taj teren vrednuje kao umjetničku, ljudsku i psihološku činjenicu. Naravno da se ovo umjetničko, ljudsko i psihološko, u Horvata specifično oslanja na tradiciju, ali je ujedno i vrlo bitan element njegove interpretacije te tradicije, ono što je čini sastavnicom njegovoga subjektivnog skladateljskog habitusa.« (Nikša Gligo)

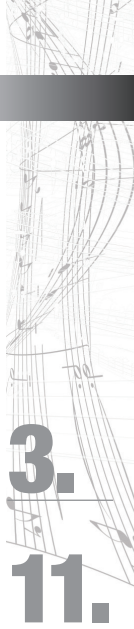
Concertino za klavir i puhače nastao je 1996. na narudžbu tadašnjeg Simfonijskog puhačkog orkestra Hrvatske vojske (SPOHV) kao prvo djelo uopće koje je ansambl naru-

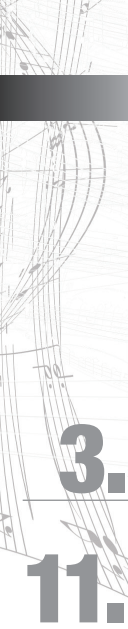
čio, a kasnije nastavio kao stalnom praksom. Praizveden je na Glazbenoj tribini Opatija iste godine. Uz šefa dirigenta Mladena Tarbuka, kao solistica nastupila je Žanina Carić. Isti sastav djelo je predstavio u proljeće 1997. u okviru SPOHV-ove sezone u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Gledajući u cjelini skladateljev opus, klavirskim skladbama pripada osobito mjesto, ne samo po broju, nego po antologijskim vrijednostima (*Sonnant*, 1969.; *Träumerei*, 1970.; *Accords*, 1979.; *Ostinati*, 1982.; *Manual*, 1985.; *De diebus furoris*; *Ben misurato*, 2004.). Jednako je s koncertantnim ostvarenjima kakvi su Koncert za klavir i orkestar i *Taches* za klavir i komorni orkestar, oba iz 1967. ili *Memorial* za glasovir i orkestar iz 1986. godine. Posljednje koncertantno djelo koje je Stanko Horvat napisao za klavir, bio je upravo trostavačni Concertino, napisan u formi takozvanog »malog« koncerta. Redom imajući na umu pijaniste kojima je posvećivao djela, poput Pavice Gvozdić ili Vladimira Krpana, solističke dionice oblikovao je virtuozno, snažno i dominantno, ali uvijek u dijaloškom okviru s orkestrom. Iz kritike o Concertinu: »... od ljupke zaobljenosti zvuka do robustne ritmičnosti...«, »Baziranje na ostinatu kao na repetitivnosti motiva... u harmonijskom pogledu disonantno složeni akordi, a u ritmičkom, ponavljanje određenih formula...«

Antun Tomislav Šaban (Zagreb, 1971.), skladatelj, studirao je kompoziciju i teoriju glazbe na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji (D. Kempf, R. Radica) te na bečkom Universtität für Musik und darstellende Kunst na kojemu je stekao naslov *Magister artium* (profesori I. Eröd, K. H. Füssl, K. P. Sattler — primijenjena glazba). Jazz kompoziciju i aranžiranje studirao je na Sveučilištu u Miamiu, SAD. Umjetnički je voditelj Jazz kluba Zagreb (od 2000.) te glavni tajnik Hrvatskog društva skladatelja. Nositelj je Nagrade »Big Band Süd« (Leibnitz, Austrija) za skladbu *Swing Analysis* za jazz orkestar, Nagrade Fonda Stjepan Šulek za skladbu *On the Origin of Species* za simfonijski orkestar te Nagrade »Miroslav Sedak Benčić« Hrvatskog društva skladatelja za opus *No Name Feature* za jazz orkestar. Godine 2010. diskografski nakladnik Aquarius Records objavio je njegov kompilacijski album *Za jednom kapi čistog života...*, s deset autorskih jazz skladbi. »S podjednakim uspjehom sklada u različitim glazbenim žanrovima, a veliku pozornost posvećuje jazz kompoziciji. Iako se žanrovi u njegovim skladbama ne preklapaju, očigledni su prijenosi nadahnuća i materijala. Autor je solističkih, komornih i orkestralnih djela za jazz sastave. Realizirao je niz obradbi te aranžmana.«

»Skladba **Tri aspekta simfonijskih puhača** nastala je 1999. na narudžbu Simfonijskog puhačkog orkestra Hrvatske vojske. Praizvedena je iste godine u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog pod ravnanjem Dragana Sremca. Pojedinačni stavci, odnosno aspekti, redom nose nazive *Izdaleka*, *Izbliza* i *Iznutra*, što istovremeno označava i pristup u obradi glazbenog materijala. Osnovna zamisao je da se u prvom stavku, kao kad se neki krajolik gleda izdaleka, ne primjećuju detalji već samo osnovni parametri: oblik, dimenzije, boja... U drugom stavku pristup je obrnut: umjesto osnovne vizije oblika i veličine, počinju se zapažati detalji, ali se istovremeno gubi vidik cjeline. Treći stavak donosi pogled iznutra: ponovo je vidljiva cjelina, no za razliku od pogleda izdaleka, ona više nije plošna već je voluminozna, a prolaskom pored mnogobrojnih detalja ne gubi se pregled cjeline.« (Antun Tomislav Šaban)

Krešimir Seletković (Slavonski Brod, 1974.), skladatelj i glazbeni pedagog, diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Davorina Kempfa. Usavrša-

vao se na ljetnim tečajevima u Semmeringu (Austrija), Radziejowicama (Poljska), Darmstadtu (Njemačka), Szombathelyju (Mađarska) i Grožnjanu. Urednik je notnih izdanja u ediciji Ars Croatica Hrvatskog društva skladatelja; aktivno se bavi glazbenom produkcijom. Izvanredni je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Dobitnik je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu, Nagrade »Boris Papandopulo« Hrvatskog društva skladatelja, Nagrade Fonda Stjepan Šulek i Nagrade »Josip Štolcer Slavenski« (2009.). Nagrađen je za najbolju glazbu za dječju predstavu *I drvo je bilo sretno* na 19. SLUK-u (Susret lutkara i lutkarskih kazališta u Osijeku) i na 4. *Naj, naj, naj festivalu* Teatra Žar ptica. Njegove skladbe izvedene su u Hrvatskoj, Italiji, Austriji, Sloveniji, Luxembourg, Rusiji, Nizozemskoj, Kini i Kanadi. Među ostalim djelima, njegov *disORDER* predstavljen je 2010. na festivalu Musikprotokoll Graz u izvedbi ansambla Klangforum Wien. Na ovogodišnjem Muzičkom biennalu Zagreb praižveden mu je balet *Air* (koreograf Martino Müller, HNK Zagreb).

»Skladba **Minimo** (1997), skladana za tadašnji Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske, nastala je kao prvo veće samostalno djelo Krešimira Seletkovića. Zamišljena je kao proces kroz čiji se neveliki tijek pokušavaju osluhnuti krajnje granice zgušnjavanja i širenja ishodišne jedinice — male sekunde. Ti pokušaji započinju linijskim preplitanjem unutar pojedinih orkestralnih grupa, a zvučne mase, sve snažnije prisutne u njihovu protoku, konačno iniciraju puls. Ostinato je pri tome podloga iz koje se, pod povoljnim uvjetima, može pojaviti nekoliko istodobnih glazbenih vremena čija će postojanost događanja, međutim, sva do tada razasuta zbivanja dovesti konačnom cilju. Tu, na samome vrhuncu, u završnoj apotezi zvučanja, još se jednom priziva početna zvučna kvaliteta skladbe.« (Borko Špoljarić) Djelo je praižveo Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske pod ravnanjem Mladena Tarbuka 7. travnja 1997. u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u okviru 19. muzičkog biennala Zagreb.

Akademik **Marko Ruždjak** (Zagreb, 1946.), skladatelj i glazbeni pedagog, diplomirao je klarinet i kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Mila Cipre, a usavršavao se u Parizu (Ivo Malec, Pierre Schaeffer) i u Kölnu (Milko Kelemen). Profesor je kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i zamjenik tajnika Razreda za glazbenu umjetnost i muzikologiju. U okviru Svjetskih dana nove glazbe Međunarodnog društva za suvremenu glazbu bio je predsjednik ISCM-ove komisije za izbor djela koja su predstavljena na ovogodišnjem Muzičkom biennalu Zagreb. Dobitnik je više nagrada: Nagrade »Josip Štolcer Slavenski« (*Madrigal — iz Suzaninog spomenara* za ženski zbor), godišnje Nagrade Vladimir Nazor (*Ubu* za mješoviti zbor), diskografske Nagrade Porin (*Double* za gitaru), Nagrade »Boris Papandopulo« Hrvatskoga društva skladatelja (*Komos* za 6 udaraljkaša), Nagrade Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (*La Frontera...* za sopran i komorni orkestar, 2008.). »Suptilnost, poetičnost, bogatstvo asocijacija..., formalna elegancija i promišljeni sklad..., obilježja su stila koji se podjednako susreće u Ruždjakovim kompozicijama za velike izvodilačke aparate, kao i u djelima za komorne sastave.« (Marija Božić)

»**Spotlights** predstavlja niz koncertnih situacija koje međusobno kontrastiraju zahvaljujući raznolikom odabiru zasebnih instrumentalnih grupacija, sadržanih u velikom puhačkom korpusu, nadopunjenih harfom i udaraljkama. Skladba je nastala 1998. godine kao narudžba Simfonijskog puhačkog orkestra Hrvatske vojske.« (Marko Ruždjak)

Luka Marohnić (Zagreb, 1982.), skladatelj, školuje se na Fakultetu elektrotehnike i računarstva te na studiju teorijske matematike Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu (2003.–2007.) gdje je diplomirao u klasi prof. dr. sc. Šime Ungara. Smatrajući se spremnim za kvalitetan umjetnički studij, 2007. upisuje studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Trenutno je na prvoj godini diplomskog studija u klasi prof. dr. sc. Davorina Kempfa. Kompozicije su mu predstavljene, između ostalog, u dvorani Hrvatskog glazbenog zavoda i u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Od 2009. predaje matematiku na Tehničkom veleučilištu u Zagrebu.

Symphonia brevis — »Autor će odgovoriti na sva konkretna pitanja vezana uz partituru, ali nakon praiizvedbe.« (Luka Marohnić)

Tomislav Fačini (Zagreb, 1975.), dirigent i glazbeni pedagog, studirao je u Zagrebu, Milanu i Karlsruheu. Na Međunarodnom natjecanju *Pedrotti* u Trentu osvojio je drugu i posebnu nagradu (1996.). Docent je na Odsjeku za dirigiranje Muzičke akademije u Zagrebu i šef dirigent Simfonijskog puhačkog orkestra Oružanih snaga Republike Hrvatske (od 2004.). Od 1993. do 2008. vodi Oratorijski zbor Crkve sv. Marka s kojim, osim brojnih nagrada, dosiže profesionalnu kvalitetu i angažmane (produkcija od pet oratorijskih djela po sezoni). Od 2006. do 2009. djelovao je kao umjetnički ravnatelj Glazbenih večeri u Sv. Donatu u Zadru. Dirigentsku karijeru razvija podjednako na koncertnim, opernim i baletnim pozornicama (Zagreb, Varaždin, Sarajevo). Gost je više hrvatskih i inozemnih festivala. Umjetnički je voditelj Vokalnog ansambla Antiphonus s kojim je nastupio na gotovo svim većim festivalima u zemlji. Redovito koncertira i snima za HRT. Ostvario je prve suvremene izvedbe hrvatskih renesansnih i baroknih skladatelja te suvremenika, promovirajući u svakoj prigodi nacionalnu glazbu. Za nosače zvuka i studijske snimke ostvario je i praiizveo više od šest sati glazbe. Redovito snima sa Simfonicarima RTV Slovenije.

»**Magnificat** je potaknula programska potreba u prigodi prošlogodišnjeg gostovanja Orkestra u Beču, na 6. festivalu hrvatske glazbe. Naime, rektor Peterskirche na Grabenu inzistirao je da određeni dio programa bude sakralne provenijencije. Takve glazbe, osim prigodne, Orkestar nema na repertoaru, pa sam se odlučio okušati u skladanju djela nešto većeg opsega, imajući u vidu vlastite dotadašnje kraće pokušaje i poizmašno iskustvo u instrumentiranju za različite sastave. Odlučio sam se za *Magnificat* iz razloga tadašnjeg aktualnog trenutka crkvene godine (*Došašće*), predložka koji omogućava tretman u nizu epizoda uokvirenih tekstualnom i glazbenom usporednicom (*Magnificat... Sicut erat in principio*). Također i zbog zanimljivih zvukovnih i dramaturških mogućnosti sastava u kojemu se ogledaju razni tipovi ženskog glasa, ali i pogleda na osobu Marije. Prvi stavak napisan je kao posljednji, citira koralni napjev i sadrži manje-više sav značajni materijal ostalih stavaka. Upečatljivi kvartni pomak koralna također je očita jezgra vanjskih stavaka, ali se na diskretniji način ugrađuje u cijeli glazbeni materijal.« (Tomislav Fačini)

3.
11.

Simfonijski puhački orkestar Oružanih snaga Republike Hrvatske kojemu je šef dirigent Tomislav Fačini, osnovan je 1991., a dosad je nosio imena Reprezentativni orkestar Zbora Narodne garde, Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske i Orkestar Hrvatske vojske. Od 2008. godine djeluje u sastavu Orkestra Oružanih snaga Republike Hrvatske, zajedno s Orkestrom Hrvatske ratne mornarice i Klapom Hrvatske ratne mornarice »Sv. Juraj«. Uz koncertnu djelatnost, Orkestar ima intenzivnu aktivnost u okviru protokolarnih i ostalih zadaća vezanih uz Oružane snage Republike Hrvatske. Pored zagrebačke koncertne sezone, gost je mnogih festivala (Osorske glazbene večeri, Glazbene večeri u sv. Donatu u Zadru, Rovinjsko glazbeno ljeto i drugi). Gosti dirigenti sadašnjeg ansambla bili su Mladen Tarbuk, Dinko Appelt, Ivan Repušić, Vladimir Kranjčević i Alan Bjelinski, a uz Orkestar su nastupili Slovenski komorni zbor, Katedralni zbor iz Graza, Oratorijski zbor Crkve sv. Marka (veliki sastav i muški zbor), pijanist Bruno Vlahek, kornist Jan Janković (p्राizvedba Koncerta za rog i puhače Tomislava Uhljaka), violončelist Pavle Zajcev, mezzosopranistica Martina Tomčić (p्राizvedba skladbe *An die gleich gestalteten* Mladena Tarbuka) te japanski pijanist On Mitani. Na repertoaru ansambla niz je opusa hrvatskih skladatelja (uz spomenute autore, također i djela Davorina Kempfa, Borisa Papandopula, Miroslava Miletića, Mila Cipre i drugih). Poseban umjetnički pothvat predstavljala je izvedba Schönbergova opusa *Pierrot Lunaire* s njemačkom pjevačicom i glumicom Salome Kammer u atriju Muzeja Grada Zagreba. Na taj način, Simfonijski puhački orkestar Oružanih snaga Republike Hrvatske vraća intenzitet koncertne djelatnosti koja ga je obilježila u drugom dijelu devedesetih godina prošloga stoljeća.

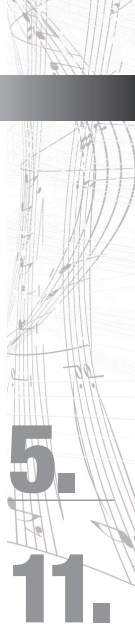
Mia Elezović (Zagreb, 1975.), nakon diplome na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji (klasa prof. Zvezdana Bašić), nastavila je školovanje na Hochschule für Musik u Beču, a potom u Frankfurtu, istodobno završavajući magisterij na matičnoj Muzičkoj akademiji. Usavršavala se u solističkom i komornom muziciranju; dobitnica je niza hrvatskih i međunarodnih nagrada. U domovini je koncertirala je uz Simfonijski orkestar HRT, Zagrebačku filharmoniju, Dubrovački simfonijski orkestar i Hrvatski komorni orkestar, surađujući s istaknutim dirigentima. Gošća je mnogih festivala u inozemstvu. Na poziv japanske Vlade istraživala je klavirske opuse suvremenih japanskih skladatelja (2004.), a godinu kasnije počinje podučavati na Sveučilištu za glazbu i umjetnost u Kyotu te na Britanskoj školi u Tokiju. Na newyorškoj Manhattan School of Music stekla je naziv magistra za izvedbe suvremene glazbe. U prosincu 2010. sudjelovala je u radikalnom performansu *Stop, Repair, Prepare...* u MoMA New York (The Museum of Modern Art). Predaje komornu glazbu na Conservatoire Royal de Liège; solo pijanistica je španjolskog Nacionalnog ansambla za suvremenu glazbu.

Monika Cerovčec (Varaždin, 1983.), diplomirala je studij glazbene kulture na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (2006.), usporedo s kojim studira solo pjevanje u klasi Lidije Horvat Dunjko. Debitirala je u HNK Zagreb u ulozi drugog dječaka u Mozartovoj *Čarobnoj fruli*; ostvarila je ulogu Nimfe u Monteverdijevoj operi *Orfej* te Bastienna u Mozartovoj *Bastienni* i *Bastienna*. Osvojila je prvu nagradu na Državnom natjecanju 2007. godine,

kao i stipendiju za razmjenu studenata u Mainzu gdje se usavršava u klasi prof. A. Karasiaka. Polaznica je majstorskih seminara koje su vodili M. Lipovšek, C. Eder, L. Spitzer i M. Nador.

Ilijana Korać (Mostar, 1988.), diplomirala je i magistrirala flautu na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji (prof. Renata Penezić), a usavršavala se u Ljubljani (prof. Matej Zupan). Povratkom u Zagreb, upisuje solo pjevanje kao drugi studij na Muzičkoj akademiji kod prof. Giorgija Suriana. Trenutno je studentica IV. godine. Članica je ženske klappe »Cesarice«. Osvojila je sedam prvih nagrada u disciplini flauta, također je nositeljica visokih nagrada u kategoriji komorne glazbe i solo pjevanja. Dobitnica je ovogodišnje Rektorove nagrade za izvedbe djela hrvatskih skladatelja na Muzičkom biennalu Zagreb. Uspješno je debitirala u glavnoj ulozi Serpine u Pergolesijevoj operi *La serva padrona* na Dvigrad festivali i na »Kašmanovim danima«. Gostovala je u Hrvatskoj, Njemačkoj, Grčkoj, Sloveniji, Austriji i BiH. Zapažene nastupe ostvarila je kao solistica uz pratnju orkestra iz Düsseldorfa, Dubrovačkog simfonijskog orkestra, Kvarteta Sorkočević, Simfonijskog puhačkog orkestra Hrvatske vojske, Mostarskog simfonijskog orkestra te Mostarskog gudačkog kvarteta.

Ana Lice (Koprivnica, 1986.), diplomirala je solo pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (klase Lidija Horvat Dunjko, Giorgio Surian). Nositeljica je prvih nagrada na Državnom natjecanju 2003. i 2005. te drugih nagrada na istom natjecanju, ali u kategoriji komornih sastava (2003., 2005.). Sudionica je 6. međunarodnog natjecanja sakralne glazbe u Rimu gdje je pjevala u finalnoj večeri i bila nagrađena posebnom nagradom žirija. Usavršavala se na majstorskim seminarima Aestas Musica u Varaždinu i Opornoj školi *Mirula* na otoku Braču. S uspjehom je tumačila ulogu Pamine u operi *Čarobna frula* W. A. Mozarta u zajedničkoj produkciji triju zagrebačkih umjetničkih akademija. U HNK u Splitu ostvarila je ulogu sestre Genovieffe u jednočinki *Suor Angelica* i Nelle u *Gianniju Schicchiju* G. Puccinija te uloge u HNK Zagreb (Euridika u Monteverdijevu *Orfeju*, Mussette u *La Boheme* G. Puccinija, Jelena u Zajčevom *N. Š. Zrinjskom*). Gostovala je u domovini, Austriji, Mađarskoj, BiH, Italiji, Češkoj i Španjolskoj.

Jazz koncert — Fingersnap trio

Henry Radanović, kontrabas

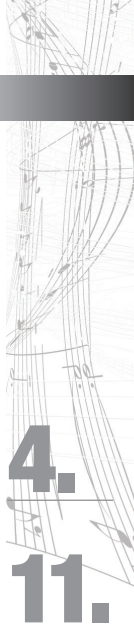
Zvezdan Ružić, klavir

Branimir Gazdik, bubnjevi

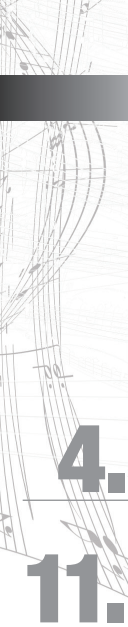
O umjetnicima:

Članovi **Fingersnap trija** redom su dobitnici strukovnih nagrada *Status* Hrvatske glazbene unije. Zvezdan Ružić nagradu je zaslužio u kategoriji »Mlada nada jazza« te u kategoriji jazz klavir, Henry Radanović proglašen je čak jedanaest puta laureatom u kategoriji jazz i urbane glazbe (također je dobitnik diskografske Nagrade Porin za solo album *Long Distance*), a Branimir Gazdik nositelj je nagrade za najboljeg instrumentalista godine. Pijanist **Zvezdan Ružić**, student četvrte godine jazz na Kärntner Landeskonservatorium u Klagenfurtu i član ansambla Jazziana Croatica, sudionik je u mnogim diskografskim produkcijama istaknutih hrvatskih jazz glazbenika (saksofonist Denis Razumović, kontrabasist Tihomir Hojsak, Olja Dešić, basist, aranžer i producent). Kontrabasist **Henry Radanović**, višegodišnji član Darko Jurković trija, poznati je koncertni i studijski glazbenik, suradnik brojnih glazbenika (Tamara Obrovac i Transhistria ansambl, Matija Dedić, Krunoslav Levačić, Massimo, Oliver i drugi). Nedavno je objavio drugi solo album *Ozone Continuum*. Riječki bubnjar **Branimir Gazdik** stalni je član Elvis Stanić Group. Iz umjetničkog partnerstva i prijateljstva s jazz glazbenicima izrastao je njegov album *Friendly* (Croatia Records), »originalna fuzija latino glazbe, funka, jazz a i popa.« Fingersnap trio, kojemu je glavni motiv zajedništva atmosfera i interakcija, uz skladateljski udio, repertoarno se oblikovao pod različitim utjecajima, od *mainstream* jazz a i latina do ECM-a. Trio priprema prvi zajednički CD s autorskim skladbama i jazz standardima.

petak, 4. studenoga

4.
11.

11:00 — 13:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

Predstavljanje novog koncepta Muzičkog salona Studentskog centra u Zagrebu

Voditeljica:

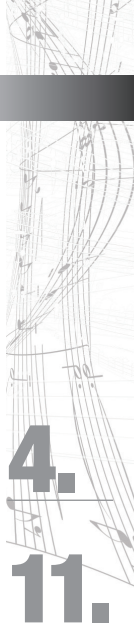
Davorka Begović

16:00 — 17:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

Tribina: Razgovor o autorskim pravima skladatelja ozbiljne glazbe

Sudjeluju:

Mladen Tarbuk, Antun Tomislav Šaban, Alfi Kabiljo

4.
11.

Fronesis ansambl

Dirigent:

Mladen Tarbuk

Solist:

Andrej Petrač, violončelo

Plesačice:

Marta Habulin i Lea Paulić

Program:

Vjekoslav Nježić:

Četiri stavka za trinaest gudača

Krešimir Seletković:

Lacrimae za trinaest gudača

Frano Đurović:

Bez sunca za gudački orkestar

Berislav Šipuš:

Ad Te za violončelo i gudački orkestar

Mladen Tarbuk:

Preludij, arija i fuga za gudački orkestar

Vjekoslav Nježić (Brežice, 1973.), skladatelj i glazbeni pedagog, studij kompozicije završio je na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Stanka Horvata, a usavršavao se u Austriji, Poljskoj, Luksemburgu, Njemačkoj i Mađarskoj i to na području kompozicije, zvorske i elektroničke glazbe. Poslijediplomski studij glazbene tehnologije za područja multimedijских, filmskih i plesnih projekata završio je u Nizozemskoj na Fakultetu za medije, umjetnost i tehnologiju pri Sveučilištu u Utrechtu. Izvanredni je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Uz skladanje, sudjeluje u izradi i uredništvu notnih izdanja. Djeluje kao producent snimanja pri stvaranju trajnih snimaka Simfonijskog orkestra HRT-a.

»Skladba **Četiri stavka** nastala je 1996. godine tijekom studija. Njezina su osnova četiri kontrastne muzičke situacije iza kojih stoji namjera manipuliranja ritamskim obrascima te usporavanja i ubrzavanja vremenskog protoka.« (Vjekoslav Nježić)

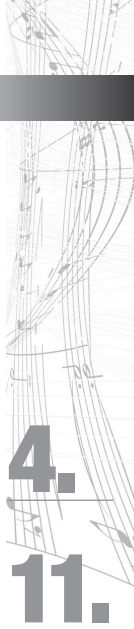
Krešimir Seletković, životopis na str. 13

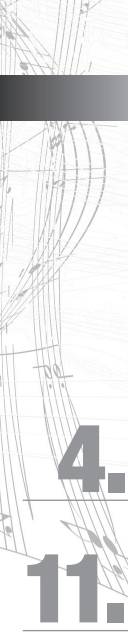
»Kompozicija **Lacrimae** pokušaj je prikaza jednog posvećenog (možda i mističnog) razmišljanja koje se temelji na vječnom propitivanju granica između krajnosti. Jesu li sreća i tuga na istome tragu? Mogu li jedno bez drugog? Ima li tuge u sreći? I obratno? Postoji li i treća dimenzija? Mogu li *lacrimae* istovremeno biti i sretna i tužna? Kompozicija je nastala na poticaj Zagrebačkih solista koji su je prouzveli 2009. godine.« (Krešimir Seletković)

Frano Đurović (Dubrovnik, 1971.), skladatelj i glazbeni pedagog, diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Frane Paraća. Osim orkestralnih i komornih skladbi, autor je velikog broja elektroničkih i elektroakustičkih djela, instalacija i multimedijalnih projekata u kojima kombinira glazbu s raznim formama vizualnih umjetnosti. Dobitnik je uglednih nagrada (Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu, Nagrada Internationale Sommerakademie Reichenau — Meisterkurs für Komposition u Austriji, Nagrada »Josip Štolcer Slavenski«, Nagrada Fonda Stjepan Šulek). Docent je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Na ovogodišnjem Muzičkom bineralu Zagreb, u varaždinskom HNK, s uspjehom je prouzveden njegov balet *Zovem se nitko* (koreograf Massimiliano Volpini). »Ono što je skladatelj postigao u ovoj elektroničkoj partituri jest njezina izrazita simfoniziranost... Njegova je glazba ritmična, sočna i grafijska — plohe su joj jasne, a različite, vezane zajedničkim lukom. Odvojene su međuprostorima smještenim između kristala zvonolikih zvukova i klimaksa ritmičnih udara...« (Sanja Raca)

Bez sunca — »Usamljenost i osama omogućavaju da sve svoje nedaće najednom, ako već ne da ih osjetimo, a ono barem da ih predvidimo: nasuprot tomu, društvo je neiskreno, ono iza privida razbibrige, prikazivanja užitaka druženja i tako dalje, često krije neizlječivo zlo. Trebalo bi naučiti podnositi osamu, jer je ona izvor sreće i duševnog mira.« — Arthur Schopenhauer, *O mudrosti života* (Frano Đurović)

Berislav Šipuš (Zagreb, 1958.), skladatelj, dirigent i glazbeni pedagog, diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Stanka Horvata, a daljnje usavr-

šavanje nastavio je u Italiji (G. Bosco) te u pariškom Elektroničkom studiju UPIC (F. B. Mâche, I. Xenakis). U dirigiranju se usavršavao kod više hrvatskih dirigiranih. Redovni je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i umjetnički direktor Muzičkog biennala Zagreb te Osorskih glazbenih večeri. Direktor je Hrvatske glazbene mladeži. Djelovao je u Baletu HNK u Zagrebu, u Bermuda Civic Ballet, milanskom Teatro alla Scala i Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Od 2001. do 2005. godine bio je ravatelj Zagrebačke filharmonije. Redovni je profesor Odsjeka za kompoziciju i glazbenu teoriju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Osnivač je i voditelj Cantus Ansambla s kojim je gostovao na brojnim hrvatskim i inozemnim koncertnim pozornicama. Dirigentska aktivnost vodila ga je kroz Hrvatsku, Bugarsku, Albaniju, Njemačku, Italiju i Kinu, a njegova djela nagrađena su, među ostalim, Nagradom Festivala suvremene glazbe u Udinama i Nagradom »Josip Štolcer Slavenski«. Nositelj je Odličja Reda Viteza umjetnosti i književnosti Ministarstva kulture Republike Francuske.

»**Concertino** za violončelo i gudače (**Ad Te**) počeo sam pisati u ljeto 2010. godine. Moj dragi kolega i prijatelj Andrej Petrač naručio je skladbu za svečani koncert otvaranja desete jubilarne sezone Komornog gudačkog orkestra Slovenske filharmonije. Sudbina je htjela da sam skladbu pisao u razdoblju posljednjih tjedana i dana života mogega oca. Mislim da se u skladbi sve čuje i sve zrcali. Naslov je početak poznate molitve katoličke liturgije, *Ad Te Levavi... (Tebi uzdižem ...)*. Concertino je moj poklon Andreju i Komornom gudačkom orkestru Slovenske Filharmonije, njihovom umijeću i umjetnosti. I posveta mojemu tati Velimiru.« (Berislav Šipuš)

Mladen Tarbuk, životopis na str. 12

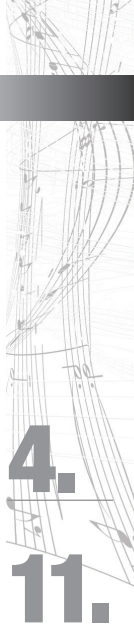
»**Preludij, arija i fuga** građeni su na šest tonova: g — fis — as — e — f — a. Način korištenja ove mini-serije u fugi je proveden strogo, a u preludiju i ariji nešto slobodnije. Preludij počiva na kolažnim izmjenama tri elementa: dramskoj ekspoziciji mini-serije, usporenom asinkronom kromatskom kretanju dionica, a u srednjem dijelu, na udaljenoj reminiscenciji baroknog stila. Arija niže, također na kolažni način, mini-seriju i pizzicato duboke gudače koji gotovo uvijek započinju tritonusom, okvirom kretanja mini-serije. Fugu otpočinje skrivena mini-serija te ubrzo ustupa mjesto svojoj inverziji. Srednji dio otkriva mnoge njezine kanonske mogućnosti, a nakon pedalnog tona »f«, fugu zaključuje osmeroglasna stretta teme i njezine inverzije. Sadržajno, skladba predstavlja autorovu refleksiju o porazu prosvjetiteljske ideje uzdizanja čovječanstva putem umjetnosti. Čvrsta konstrukcija djela u svjesnoj je opreci s nekoherentnim, kolažno slijepljenim dijelovima preludija i arije. Uporno kanonsko provođenje teme u fugi, polučuje daljnje usitnjavanje i raspršivanje zvuka. Ovom malignom procesu uzaludno se opire samo dvanaestonski akordički blok s njezina početka i svršetka.« (Mladen Tarbuk)

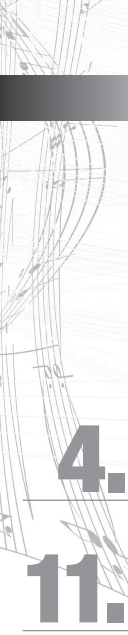
Fronesis je mladi ansambl koji je prvi koncert održao u prosincu 2010. u zagrebačkom Muzeju za suvremenu umjetnost. Mladen Tarbuk, njegov utemeljitelj, nazvao ga je ansamblom za novo, razumno doba, a praktična mudrost, sadržana u izvornoj starogrčkoj riječi *Phronēsis* (φρόνησις), upućuje na platformu u kojoj su znanje i iskustvo magična formula za oblikovanje repertoara i interpretacija. Posebnu potporu pružio je akademik Nikša Gligo čiji autoritet u širokoj temi hrvatske i svjetske suvremene glazbene kulture predstavlja veliki dobitak u stvaranju osobnog profila nove izvedbene skupine. Na inauguracijskom koncertu prije godinu dana predstavljena su djela Frane Đurovića (*Bez sunca*, praizvedba), Krešimira Seletkovića (*Lacrimae*), Berislava Šipuća (*Play*), Mladena Tarbuka (*Bruno furioso*) i Vjekoslava Nježića (*Chronostasis*).

»Prije dvije godine započeo je s radom plesni ansambl Fronesis kojemu se prošle godine pridružio i glazbeni ansambl istoga imena. Nakon uspješnih prvih nastupa zamislili smo nastavak djelovanja u okviru redovitog postava Muzeja za suvremenu umjetnost, tako da bismo koncertima suvremene glazbe, uz vođenje programa barda hrvatske suvremene glazbe Nikše Glige, dodali i plesni pokret te time stvorili preduvjete za svojevrsni sinestetički događaj / doživljaj. Na taj način Fronesis pokušava sjedinjavanjem glazbe, pokreta i svjetla stvoriti suvremenu umjetničku formu na tragu estetike *Žutoga zvuka* Vasilija Kandinskog. Premda svaki od pojedinih događaja ima jasno definiranu unutarnju glazbenu, plesnu i likovnu dramaturgiju, oni međudjelovanjem stvaraju nove spoznajne i doživljajne vrijednosti. Program pripremljen za ovogodišnju Tribinu želi podsjetiti na prvi koncert koji je bio izbor najvrjednijih djela iz korpusa hrvatske glazbe za gudački orkestar napisanih u posljednjih dvadesetak godina. Svi skladatelji, zastupljeni na tom inauguralnom koncertu, pojavljuju se i na večerašnjem rasporedu, a izbor djela načinjen je u potpunom dosluhu s njima. Time se otjelovljuje jedan od postulata Tribine: ona je mjesto susreta skladatelja i njihovih različitih estetika, zamišljena ponajprije za skladatelje same, a potom i za sve druge koji su željni upoznati nove skladateljske zamisli.« (Mladen Tarbuk)

Andrej Petrač (Maribor, 1962.), slovenski violončelist, diplomirao je u klasi Otona Bajde na Akademiji za glasbo u Ljubljani, a poslijediplomski studij nastavio je na Visokoj glazbenoj školi u Stuttgartu (klasa Antonio Janigro). Kao solist i komorni glazbenik gostovao je u mnogim europskim zemljama. Vođa je dionice violončela Slovenske filharmonije, a donedavno i umjetnički voditelj Komornog orkestra Slovenske filharmonije s kojim je održao niz uspješnih gostovanja. Od 1988. godine predavao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kada postaje član Trija Orlando. Dobitnik je, među ostalim, Nagrade Prešernova sklada, Nagrade »Zlata ptica« za visoke umjetničke dosege u okviru suvremene slovenske kulture, Nagrade »Milka Trnina« i drugih.

Tijelo i pokret nemaju granica, oni su živa materija u stalnoj mijeni koja teži neprekidnom istraživanju. Bliskost dodira dvije umjetnosti, plesne i glazbene, za Fronesis predstavlja oblik suvremene umjetničke forme, u čemu im se večeras pridružuju dviju darovite plesačice, **Marta Habulin** i **Lea Paulić**. Predstavnice najmlađe generacije plesačica na suvremenoj hrvatskoj plesnoj sceni, pojedinačno su nositeljice više nagrada, a jednu od njih podijelile su zajedno — grand prix nacionalnog natjecanja 2010. godine. Obje su završile Školu suvremenog plesa »Ana Maletić« u Zagrebu.

22:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

Sam svoj majstor — Koncert elektroničke glazbe

Voditelj:

Frano Đurović

Program:

Tomislav Oliver:

*Black Coffee Grains**

Ana Horvat:

*There is...**

Josip Magdić:

*...RTNOC... RTMECH**

Gordan Tudor:

*Kindwarrior**

O skladateljima i djelima:

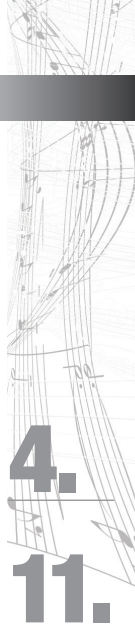
Tomislav Oliver (Zagreb, 1987.), skladatelj, diplomirao je kompoziciju (prof. Marko Ruždjak) i muzikologiju na Muzičkoj akademiji Zagreb. Usavršavao se na Internationale Sommerakademie Prag/Wien/Budapest pod vodstvom Nigela Osborna i Michaela Wendeberga gdje je primio nagradu za skladbu *III: Dancers to a discordant system*. U 2010. bio je stipendist Fonda »Rudolf i Margita Matz« Hrvatskog društva skladatelja. Njegova skladba *Obsidienne* za komorni orkestar (za koju je primio Rektorovu nagradu) praižvedena je u okviru koncertnog ciklusa Cantus Ansambla, također, na festivalu Unicum u Ljubljani te na prošlogodišnjoj Glazbenoj tribini Opatija. Najnovija skladba, *Nocturnal mosaic* za glasovirski trio, ove je godine praižvedena u Dubrovniku po narudžbi festivala Julian Rachlin & Friends. Autor je skladbi za solističke instrumente, komorne i orkestralne ansamble te elektroniku. Djela su mu predstavili studenti Muzičke akademije u Zagrebu i Akademije za glasbo u Ljubljani, kao i istaknuti hrvatski i inozemni glazbenici.

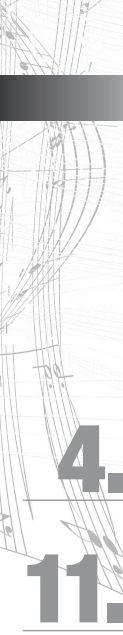
»Skladba **Black Coffee Grains** nastala je na četvrtoj godini studija kompozicije pod mentorstvom prof. Zlatka Tanodija u okviru kolegija Osnove elektroničke glazbe. Glavna je ideja bila istraživanje odnosa zvukova akustičkog instrumenta, u ovom slučaju gitare te zvučnih pejzaža i tekstura dobivenih granularnom sintezom nasnimljenog materijala. Izvođačke tehnike karakteristične za gitaru, kao i sama priroda instrumenta, pružile su zanimljivu početnu točku s koje se mogu promatrati različite perspektive elektronički obrađena zvuka. Načelo granularne sinteze, u kojemu proizvoljni redoslijed mikro-segmenata (granula zvuka) s varijacijama u amplitudi i vremenskom trajanju individualnog segmenta definira parametre konačne teksture, inspiriralo je dispoziciju forme skladbe, a nju karakterizira blokovska razrada s proizvoljnim varijacijama u mikro-strukturi glazbenog materijala.« (Tomislav Oliver)

Ana Horvat (Našice, 1985.), skladateljica, završila je studij elektroničke kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Zlatka Tanodija. Kolegij osnove kompozicije slušala je kod prof. Marka Ruždjaka, a tehnike elektroničke glazbe radila je s prof. Srđanom Dedićem (Max/MSP). Osim elektroničkih skladbi te skladbi za akustične instrumente, autorica je glazbe za film, performanse i instalacije. Suraduje s umjetnicima različitih područja umjetnosti, kao i s programerima, robotičarima, hakerima, DIY entuzijastima...

»Skladba **There is...** zvučni je dio audiovizualnog rada u kojemu se bavim prostornim razmještajem zvuka i slike te njihovom interakcijom. Kretanje zvuka u prostoru popraćeno je vizualnim doživljajem. Na večerašnjem koncertu bit će predstavljen zvučni dio rada.« (Ana Horvat)

Josip Magdić (Ogulin, 1937.), skladatelj, dirigent, orguljaš i glazbeni pedagog, diplomirao je i magistrirao na Ljubljanskoj Akademiji za glasbo (prof. L. M. Škerjanc). Od 1970. djelovao je kao profesor na Muzičkoj akademiji u Sarajevu gdje utemeljuje i vodi ansambl *MOMUS* i pokreće grupu *MASMANTRA*. Bio je aktivan u strukovnim udruženjima i na sarajevskoj kulturnoj sceni, gradu u kojemu je ostao za vrijeme najtežih ratnih razaranja. Često nastupa solistički izvođači vlastita djela na orguljskim koncertima u Europi, SAD–

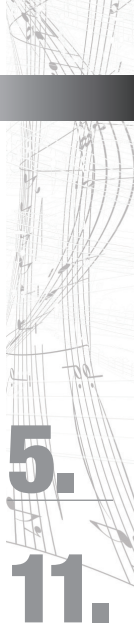
u i Kanadi. Od 1995. do 2007. djelovao je kao profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Autor je velikoga opusa (solistička, komorna, simfonijska, vokalno-instrumentalna, elektronička djela, filmska, dječja, multimedijalna glazba, instalacije), a skladbe su mu predstavljene u gotovo svim europskim zemljama te u Americi, Aziji i Australiji. Dobitnik je Prešernove nagrade, Nagrade IX. međunarodnog natjecanja elektroakustičke glazbe u Bourgesu, Nagrade Grada Sarajeva, Nagrade *Zlatno kolo* Kulturno-prosvjetne zajednice BiH, Nagrade »Josip Štolcer Slavenski« i drugih. Značajan broj skladbi tiskan je i snimljen na različite tonske medije. Njegov autorski CD objavio je nakladnik Cantus 2010. godine.

»...**RTNOC...RTMECH**, elektronička skladba, stvorena je na *SYNTHI AKS* (EMS — London), analognom sintetizatoru zvuka u više kanala čiji se sadržaji tretiraju i uređuju digitaliziranim postupcima. Oni predstavljaju i razrađuju uobičajene »contrails«, kao i »chemtrails« zračnih letjelica u svježoj imaginaciji supozicija i hipoteza realne i irealne fantazije...« (Josip Magdici)

Gordan Tudor (Split, 1982.), saksofonist i skladatelj, školovan je u Splitu, Zagrebu, Amsterdamu i Parizu. Pobjednik je brojnih državnih i međunarodnih natjecanja saksofonista te solist i komorni glazbenik, gost mnogih europskih koncertnih prostora i onih u Sjevernoj Americi. Između ostalog, dobitnik je Rektorove nagrade, Nagrade »Judita« Splitskog ljeta, Nagrade Zagrebačke filharmonije, druge nagrade na International Composition Competition — Marenosturm Berlin te stipendije Fonda »Rudolf i Margita Matz« Hrvatskog društva skladatelja. Praizveo je tridesetak skladbi hrvatskih i inozemnih autora. Kao skladatelj izražava se u različitim glazbenim žanrovima i kombinacijama instrumenata. Njegov *ballet noir* »Vodoinstalat« već je četvrtu sezonu na repertoaru Teatra &TD, a na Muzičkom bienallu Zagreb 2009. nazvali su ga jednom od senzacija godine. Umjetnički je direktor festivala »Dani nove glazbe« u Splitu. Profesor je saksofona na splitskoj Glazbenoj školi Josipa Hatzea i gost profesor na Muzičkoj akademiji u Novom Sadu. Ljeto 2011. proveo je »na rezidenciji« u okviru *Bang on a Can Summer Music Festival* — Massachusetts Museum of Contemporary Art (North Adams, Massachusetts).

»Skladba **Kindwarrior** nastala je 2005. za vrijeme studija u Amsterdamu i ovo je njezina praizvedba. Želio sam stvoriti audioportret Timothyja Treadwella, američkog amatera-prirodoslovca i zaljubljenika u medvjede. On je proveo 13 ljeta među divljim medvjedima u Katmai National Park na Aljasci, unatoč velikom protivljenju čuvara parka, zoologa i općenito svih koji su profesionalno proučavali grizlije. Treadwell i njegova djevojka tragično su nastradali, ubio ih je jedan medvjed u jesen 2003. godine. Od video materijala koje je snimio kroz tih 13 godina prateći Timothyja, Werner Herzog napravio je izvrstan dokumentarni film pod nazivom *Grizzly Man*. Nevjerojatno je koliko Timothy Treadwell uspijeva u svojoj nakani da živi s divljim medvjedima, bez ikakve pripreme, samo zahvaljujući entuzijazmu i ludilu koje priroda probudi u njemu. Okružen samo divljom prirodom, na kraju je ilegalno boravio na Aljasci uvjeren da ga »Vlada« želi ukloniti. Medvjeda koji ga je ubio, nije poznavao. Timothy sam sebe naziva »The Kindwarrior«, što znači milosrdni ratnik.« (Gordan Tudor)

subota, 5. studenoga

5.
11.

Putovi hrvatske glazbe — radio emisija uživo

Voditeljica:

Iva Lovrec Štefanović

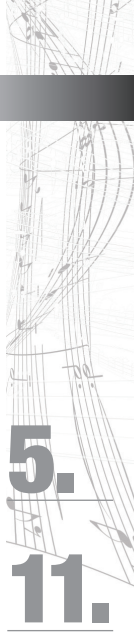
Ciklus emisija **Putovi hrvatske glazbe** koji se odvija uživo na Trećem programu Hrvatskog radija, posvećen je hrvatskoj glazbi i glazbenicima. Autorica ciklusa, muzikologinja Iva Lovrec Štefanović, emisiju je pokrenula u studenome 2000. godine. Već 11 godina petkom, od 11 do 13 sati, predstavljaju se aktualnosti vezane uz skladatelje i sve one koji oblikuju glazbeni prostor našega vremena. Do sada je ostvareno više stotina razgovora i reportaža vezanih uz brojne aktualnosti hrvatske glazbe. Uz 11. rođendan emisije, u listopadu ove godine, održan je koncert u Studiju Bajsic u okviru kojega su nastupili mladi solisti uključeni u HR projekt.

16:00 — 17:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

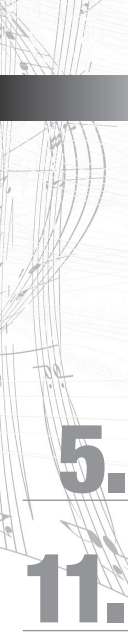
Tribina: Digitalna prodaja glazbe — prednosti i mane

Sudjeluju:

Mislav Rakuljić, Mladen Tarbuk, Antun Tomislav Šaban

5.
11.

17:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

CANTUS

Promocija notnih i diskografskih izdanja

Voditeljica:

Jana Haluza

Gosti:

Dani Bošnjak, flauta i **Katarina Krpan**, klavir

Hrvatski skladatelji i njihove obljetnice

Cantus Ansambl

Dirigent:

Berislav Šipuš

Solistica:

Davorka Horvat, sopran

Program:

Anđelko Klobučar (80. rođendan):

Glazba za ansambl Cantus za puhački kvintet i gudački kvartet s kontrabasom

Intrada

Intermezzo

Ricercare

Bogdan Gagić (80. rođendan):

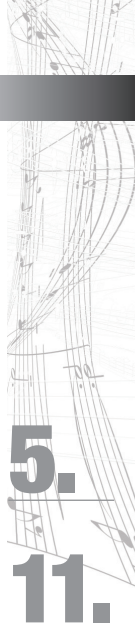
Kontrapunkt za obou, klarinet i rog

Ruben Radica (80. rođendan):

Per se II za duhački kvintet i magnetofonsku vrpcu

Marko Ruždjak (65. rođendan):

La frontera. Poema en varios metros, idiomas, y estilos za sopran i komorni orkestar

5. Akademik **Andelko Klobučar** (Zagreb, 1931.), skladatelj, orguljaš i glazbeni pedagog, diplomirao je na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji 1955., a studij kompozicije i orgulja pohadao je kod profesorâ Mila Cipre i Franje Lučića. Daljnje usavršavanje nastavio je u Salzburgu (A. Nowakowski, orgulje) i Parizu (A. Jolivet, kompozicija). Od 1968. do umirovljenja djelovao je na Muzičkoj akademiji kao redoviti profesor te kao predavač na Institutu za crkvenu glazbu »Albe Vidaković« Katoličkog bogoslovnog fakulteta. Na hrvatskoj i međunarodnoj glazbenoj sceni prisutan je od 1952. godine kao skladatelj i orguljaš, nadasve zagrebačke prvostolnice. Širinom repertoara obuhvatio je kapitalna ostvarenja svjetske i nacionalne orguljske literature za čije je interpretacije dobio niz priznanja, među ostalima Nagradu Vladimir Nazor za izvedbu ciklusa *La Nativité du Seigneur* O. Messiaena. Kao koncertni solist slovio je za izuzetna majstora orguljske improvizacije. Praizveo je mnoga djela hrvatskih skladatelja (B. Bjelinski, M. Cipra, N. Devčić, B. Papandopulo, S. Šulek, Ž. Brkanović, A. Marković, F. Parać, R. Radica, M. Ruždjak i drugi). U području hrvatske glazbene baštine istaknuta je njegova rekonstrukcija oratorija *Prijenos sv. Dujma* J. Bajamontija te muzikološka analiza cjelovita opusa Franje Dugana. Nositelj je visokih nacionalnih priznanja za skladateljska i izvodilačka postignuća te nagrada za životno djelo (Nagrada Vladimir Nazor, Nagrada Grada Zagreba, Nagrada »Lovro pl. Matačić, Nagrade »Josip Štolcer Slavenski«, »Ivan Lukačić« i »Milka Trnina«, Nagrada Porin i druge).

»Skladba pod nazivom **Glazba za ansambl Cantus** nastala je na poticaj Berislava Šipuša. Oblikovana je u tri kontrastna stavka. Prvi je u formi svečane uvodne Intrade, a srednji, Intermezzo, temeljen je na nekoliko pokretljivih epizoda koje se suprotstavljaju osnovnom, mirnom ugođaju stavka. Završni Ricercare nosi sve osobine polifona sloga i stila oblikovanja čiji se slobodniji imitacijski postupci mogu usporediti s ranijim oblikom fuge, po kojemu je stavak dobio ime. Za djelo je karakteristična primjena suzvučja izvedenih pretežno iz disonantnih intervalskih slogova.« (Andelko Klobučar)

Bogdan Gagić (Karlovac, 1931.), skladatelj i pedagog, diplomirao je kompoziciju na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi Milka Kelemena (1957.). Kompoziciju je usavršavao kod V. Frazzija, a filmsku glazbu kod F. A. Lavagnina, sve na Akademiji Chigiana u Sieni. Daljnu specijalizaciju filmske glazbe nastavio je u studiju Fono Roma i RCA Italiana u Rimu. Sudjelovao je na Ljetnim tečajevima za novu glazbu na Internationale Musikinstitut für Neue Musik u Darmstadt. Uz stvaranje djela komornog, orkestralnog i koncertantnog sloga, kao skladatelj je dao brojne priloge u disciplini scenske glazbe za kazališne, filmske, televizijske i radijske produkcije (filmovi A. Babaje, Z. Ogrese, dramska uprizorenja Shakespearea, Krleža, Moliërea, Sartrea, Strinberga, Arabala, Becketta, Calderona, Držića i drugih). Njegova teorijska istraživanja objavljena su u više stručnih časopisa. Od 1966. do umirovljenja djelovao je kao profesor na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu (od 1985. redoviti profesor). »Za Bogdana Gagića valja istaknuti da je jedan od najdosljednijih hrvatskih skladatelja u primjeni serijalne tehnike skladanja. Omeđivši svoj stvaralački prostor na taj način, Gagić nastoji doći do autentičnih skladateljskih zamisli, a sam proces stvaranja naziva *traženjem vlastitih pravila*.«

»Kompozicija **Kontrapunkt** nastala je 1977. godine na poticaj tadašnjeg Zagrebačkog

puhačkog trija u sastavu: Ivan Kos, oboa, Anđelko Ramušćak, klarinet i Zvonimir Stanislav, fagot. Kompoziciju sam komponirao neposredno nakon *L'été de nuit* za alt i sedam instrumenata, moje posljednje kompozicije pisane totalnom serijalizacijom. U Kontrapunktu prvi put primjenjujem strukturalizam, tako da se u kompoziciji miješaju i elementi totalne serijalizacije i strukturalizma, što djeluje poseban akustički kolorit.« (Bogdan Gagić)

Akademik **Ruben Radica** (Split, 1931.), skladatelj i glazbeni pedagog, nositelj Nagrade Vladimir Nazor za životno djelo (2010.), diplomirao je na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji studij dirigiranja (Slavko Zlatić) i kompozicije (Milko Kelemen). Temeljna glazbena znanja stekao je u obitelji, od djeda, skladatelja Josipa Hatzea. Usavršavao se na Accademia Musicale Chigiana u Sieni (Vito Frazzi), Parizu (René Leibowitz, Olivier Messiaen) i Darmstadtu (György Ligeti, Pierre Boulez, Henri Pousseur). Djelovao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kao redoviti profesor te dekan u razdoblju od 1981. do 1985. godine. Nositelj je dviju Nagrada »Josip Štolcer Slavenski« (1978. i 1991.). »Izišavši iz Kelemenove i Leibowitzove škole, prionuo je radikalnim izražajnim sredstvima ostvariti vlastiti stil, pa je od skladbi u kojima se još naziru funkcionalni odnosi, preko dodekafonije i totalne organizacije, došao do rješenja u kojima strukturalistička koncepcija zauzima glavno mjesto u oblikovanju djela. Posve predan suvremenom glazbenom izrazu, gradi i stalno usavršava vlastiti stil, daleko od svakog eklekticizma. Posebnu pak ulogu u ostvarivanju skladateljevih glazbenih zamisli ima njegov izraziti smisao za zvučni kolorit, smisao koji bez sumnje vuče korijene iz specifična sredozemnog ozračja u kome je skladatelj odrastao.« (Dubravko Detoni)

»Razvoj glazbenog jezika Rubena Radice... u stopu je pratio mijene stilova, tehnika i tendencija glazbe 20. stoljeća, sve do trenutka dok nije pronašao svoj vlastiti i jedinstveni odvojak. Promišljena distribucija glazbenog materijala unutar pažljivo zadanih ograničenja, svojstvena je i skladbi *Per se II* za puhački kvintet i magnetofonsku vrpču iz 1975. godine. Odnos živog i elektroničkog zvuka što ga skladatelj propituje ovim djelom, ne dovodi ih do interakcije. Naprotiv, živi se kvintet zatvara u sebe te se rastom ritamskih vrijednosti, dinamike i kompleksnosti strukture odupire nimalo agresivnim, no potencijalno opasnim nasrtajima zvuka s magnetofonske vrpce. Sam početak doima se bezazleno, pet puhačkih instrumenata slaže se u suzvučja nalik koralu, no uznemirujući signal male sekunde najavljuje daljnji razvoj koji, kada se napokon smiri u posljednjem 11. ulomku, crescendom završnog akorda alarmira da spokoja nema.« (Ivana Kocelj) Snimku zabilježenu na magnetofonskoj vrpci, ostvario je Zagrebački duhački kvintet 1975. godine u studiju tadašnje Radiotelevizije Zagreb.

Marko Ruždjak, životopis na str. 14

»**LA FRONTERA** (*Poema en varios metros, idiomas, y estilos*, 2006.) — Tekstualno–semantičke elemente (»unutar« i »izvan« skladbe) posudio sam od sljedećih pjesnikinja:

naslov — Gloria Anzaldúa, Chicana, 20. st.

podnaslov — Soror Juana de le Cruz, Criolla, 17. st.

kratki citati — Contessa de Dia, Provansalka, 12. st.

— Emily Dickinson, Amerikanka, 19. st.

Feminizam? Da, i još ponešto. »La Frontera« (u prijevodu možda prije »pogranična zona« negoli »granica«) ne predstavlja afirmaciju granice kao nepovredive linije, već želi ispitati moguće opcije prekoračenja.« (Marko Ruždjak) Autor je za skladbu primio Nagradu Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

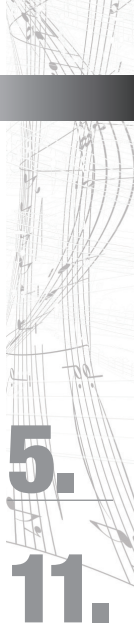
5.

11.

Cantus Ansambl djeluje punih deset godina pod umjetničkim vodstvom Berislava Šipuća, od trenutka kada je utemeljen u okviru Muzičkog biennala Zagreb (2001.). Iako je danas aktivno nekoliko srodnih sastava, on je zadržao ulogu predvodnika i najaktivnijeg protagonista novoglazbene scene. Ansambl je stalni gost mnogih hrvatskih i inozemnih festivala te domaćin vlastitog koncertnog ciklusa (Cantus & Lisinski). Broj od četrinstotinjak izvedenih opusa, od toga stotinu praizvedbi, pedesetak inozemnih gostovanja po Europi, Meksiku, Kini i Kanadi (međunarodni projekt *Musical Links* u Švedskoj, suradnja sa Centrom Arnold Schönberg u Beču, gostovanje na festivalu *Sounds New* u Canterburyu, na festivalu BEMUS u Beogradu, u koncertnom ciklusu Doma invalida u Parizu, u Tonhalle Düsseldorf, Centru Paul Klee u Bernu i drugdje), svjedoče o poziciji Ansambla unutar hrvatskog, ali i inozemnog konteksta. Tome pridonose brojni solisti (među njima Dunja Vejzović, Josip Lešaja, Enrico Dindo, Petrit Çeku, Roberto Fabbricani, Edin Karamazov, dirigenti Luca Pfaff, Johannes Kalitzke i drugi). Godine 2008. proglašen je službenim ansamblom Međunarodnog društva za suvremenu glazbu (ISCM), koncertem listopada iste godine predstavio se na Svjetskim danima glazbe ISCM-a na festivalu Gaida u Vilniusu. Od 2008. do 2010., Ansambl je sudjelovao u projektu fondova Europske Unije *Re: New Music*, zajedno s 11 međunarodnih partnera i 21 ansamblom (Klangforum Wien, Ensemble Reconcil, Champ d'Action, Spectra Ensemble, London Sinfonietta i drugi). Cantus Ansambl dobitnik je Nagrade »Vatroslav Lisinski« Hrvatskog društva skladatelja za doprinos suvremenoj hrvatskoj glazbi i Diplome »Milka Trnina« Hrvatskog društva glazbenih umjetnika za uspješnu promociju hrvatske glazbe. (Nina Čalopek)

Berislav Šipuč, životopis na str. 23

Davorka Horvat (Zagreb, 1962.) diplomirala je solo pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Dunje Vejzović te magistrirala. Dobitnica je Dekanove i Rektorove nagrade. Još za vrijeme studija debitirala je u HNK Zagreb ulogom Leonore u Verdijevu *Trubaduru*; gostovala je u HNK u Splitu u produkciji *Gianni Schicchi* G. Puccinija. Nastupala je uz Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar HRT-a, Cantus Ansambl, Zagrebački kvartet i Trio Solenza izvođeci djela suvremenih hrvatskih skladatelja. Zajedno s Gudačkim kvartetom Rucner sudjelovala je u praizvedbi skladbe *Dietro* Marka Ruždjaka (2009.). Sudionica je scenskih predstava *Kako je deva dobila grbu* i *Ivica i Marica* E. Humperdincka (Kazalište Dubrava), *I drvo je bilo sretno* (Teatar Exit), *Tehnika* (Zagrebački plesni centar, koreografkinja Irma Omerzo). Djeluje kao samostalna umjetnica.

5.
11.

Ansambl ACEZANTEZ – 40 godina umjetničkog djelovanja

ACEZANTEZ se vraća

Posuđivač suza i smjehova, glazbeno-scenski kolaž

Ivana Bilić, udaraljke

Dubravko Detoni, klavir

Saša Nestorović, sopran saksofon, tenor saksofon i sintetizator

Marina Kostelac, glas, pokret, mima

Max Kostelac, glas, pokret, mima

Umjetničko vodstvo:

Dubravko Detoni

Ovu predstavu ACEZANTEZ posvećuje svom suosnivaču, dugogodišnjem i dragocjenom suradniku, multiinstrumentalistu, muzikologu, poliglottu, organizatoru, menadžeru i svjetskom putniku Fredu Došku (1925.–2008.)

Program:

Dubravko Detoni:

Od do — Monos III za komorni sastav i elektroniku

Ivana Bilić:

(The) Other / Drugo, glazba za marimbu, timpan, vrpce i prijatelje

Saša Nestorović:

3D STEPS! 3D koraci

Branimir Sakač:

Barasou

Dubravko Detoni:

Follow Me (Slijedi me) — Posuđivač suza i smjehova — Gimnastika za grupu — Bajka

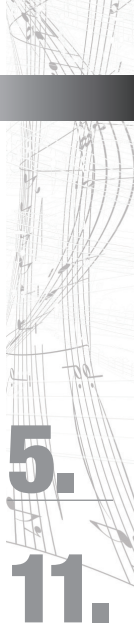
Dubravko Detoni (Križevci, 1937.), diplomirao je glasovir (Svetislav Stančić) i kompoziciju (Stjepan Šulek) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavao se u Sieni (Guido Agosti, Alfred Cortot), Varšavi (Witold Lutoslawski, Grayna Bacevicz, Eksperimentalni studio Poljskoga radija), Darmstadtu (György Ligeti, Karlheinz Stockhausen) i Parizu (John Cage). Autor je 130 opusa orkestralne, komorne, solističke, vokalne i elektroničke glazbe, niza multimedijalnih projekata i eksperimenata, devet knjiga poezije i eseja, serija radijskih i televizijskih emisija te mnogobrojnih koncertnih i diskografskih komentara. Dobitnik je niza nagrada i priznanja u domovini i u inozemstvu. Djela su mu izvedena na svim kontinentima, na najvažnijim svjetskim festivalima, tiskana u domovini i inozemstvu te objavljena na 46 diskografskih izdanja. U njima se podjednako služi klasičnim instrumentarijem i tekovinama elektroničke glazbe, a u težnji za obogaćivanjem zvuka i proširivanjem izražajnih mogućnosti, često kombinira oba zvukovna izvora.

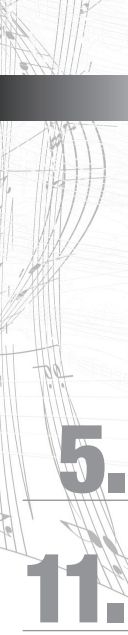
D. Detoni o svojim djelima:

»Djelo **Od do** (1976.) odvija se na traci neprestana suprotstavljanja glazbe i »neglazbe«, lijepoga i ružnoga, poetskoga i »nepoetskoga«, pokreta i mirovanja, lirskoga i dramatičnoga. To je spirala lakog ruganja — ali i divljenja kiču, slatkastom, ljepiljivom, bornirantom s jedne strane i agresivnom, divljačkom, rušilačkom, s druge. To je slika svijeta — od gadnoga do divnoga i natrag — namjerno pokazana »praznim« naslovom koji se čak i naopačke čita isto. Završnica skladbe veliki je prizor neobičnih staklenih glazbala koja se, napuštena od svirača, glasaju sama.«

»**Monos III** nastao je 1972. kao dio ciklusa skladbi (stvaranog od 1972. do 1982.) u kojima se uvijek drukčije istražuje položaj izdvojene i samostalne jedinice zvuka suprotstavljene golemom konglomeratu akustičke cjeline. To je studija jedinstvenog *dessina* minimalne dinamike i kretanja koji se neprestano, iako jedva primjetno, pretapa i mijenja. Radi se o nerješivu problemu samostalne akustičke ćelije bačene u beskrajn i ravnodušan kozmos tišine. Ćelija se samopotvrđuje neprekidno dozivljući iz te tišine, obojena uvijek drukčijim nijansama zvučnosti; zatim dugo osluškuje svoj odjek kao da poslušno nadzire vlastiti nestanak.«

Ivana Bilić (Zagreb, 1970.) diplomirala je udaraljke na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Igora Lešnika, a usavršavala se na majstorskim tečajevima kod Keiko Abe, Siegfrieda Finka, Klause Tresselta i Jeana Geoffroya. Članica je mnogih komornih sastava, a od 1996. i prva timpanistica Simfonijskog orkestra HRT-a. Solistički je nastupala diljem Hrvatske i inozemstva, surađivala je s poznatim hrvatskim i europskim orkestrima te se uspješno pojavljivala na mnogim festivalima. Godine 1998. dobila je Nagradu Hrvatske glazbene mladeži Ivo Vuljević za najboljega mladoga glazbenika godine, a 2004., Nagradu »Milka Trnina«. Objavljena su joj tri CD-a od kojih je za dva (2001., 2004.) osvojila Nagradu Porin. Docentica je na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji i redovito održava majstorske tečajeve i seminare. Autorica je nekoliko skladba za marimbu i duo marimbi koje je objavio američki nakladnik Malletivorks.

»Tražim pravo prvo
Neprestano nekako drugo
Uz ovdje moje
Nađem drugačije tvoje
Svakako svoje

Svidjela mi se višeznačnost i neodređenost engleske riječi **Other** (drugi, drukčiji, dodatni, u svojstvu pridjeva, imenice ili zamjenice). Skrivanje i prikrivanje, potraga, nemir... Godine i putovanja što sam ih prevalila s ACEZANTEZ-om određuju i moj put i sklonosti iskušavanju raznih stilova i novih, drugih, drukčijih ili zaboravljenih muzika — igra u troje, valcer, ponekad gimnastika, glazba bijela ili crna. Čarolija ACEZANTEZ-a i njegova umjetničkog laboratorija, trenutaka miješanja naših vremena, otkućaja, dahova i krikova.« (Ivana Bilić)

Saša Nestorović (Zagreb, 1964.), multiinstrumentalist, dirigent, skladatelj i aranžer, završio je Muzičku akademiju u rodnom gradu. Osvojio je mnogobrojna priznanja kao što su Nagrada »Darko Lukić«, Nagrada »Milka Trnina« (sa Zagrebačkim kvartetom saksofona), Nagrada »Judita« i druge. Od 1989. stalni je član Zagrebačkog kvarteta saksofona. Godine 1999. prvi je put nastupio s ansamblom ACEZANTEZ. Istodobno djeluje i kao jazz glazbenik. Priznanja Hrvatske glazbene unije za najistaknutijeg tenor i sopran saksofonista potvrdio je 1999. sudjelovanjem u Big Bandu Europske radijske unije (EBU) gdje je predstavljao Hrvatsku. Dirigent je i solist Big Banda Hrvatske radio-televizije te član brojnih priznatih hrvatskih jazz sastava. Obradio je, među ostalim, i niz klasičnih skladbi za saksofonski kvartet. Docent je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

«Zamisao o skladbi **3D STEPS!** razvija se od veljače 2007. kada sam u Moskvi nastupio na Državnom zavodu za estradu i jazz. U diskusiji nakon koncerta bilo je zaključeno da najveći jazzisti nikada ne sviraju u istom ritmu, a istodobno i panično bježe jedan od drugoga u što je moguće udaljenije tonalitetne situacije. Podjela dviju oktava na tri jednaka dijela, još uvijek je znak »višege reda«. Velike stuba ne prestaju se spuštati u beskrajne podruma u kojima samuje zapuštena, zarobljena zvijer s tri lica i beskrajno mnogo prstiju, zvijer trenutne glazbe.« (Saša Nestorović)

Jedan od najistaknutijih predstavnika novije hrvatske glazbe **Branimir Sakač** (Zagreb, 1918. – Zagreb, 1979.), diplomirao je kompoziciju u razredu Franje Dugana na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (1941.). Kao pedagog djelovao je na Državnoj muzičkoj školi (danas Glazbenoj školi Vatroslava Lisinskoga) u Zagrebu te na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, a kao glazbeni urednik (povremeno i dirigent) na Radio Zagrebu i Radio Rijeci. Hrvatsku je glazbu zadužio smjelim i osmišljenim traženjem novih izražajnih sredstava, od prvih u nas konkretno-elektroničkih pokušaja, preko važnih otkrića u bilježenju zvukovnih zbivanja, pa do teoretskih i praktičkih razotkrivanja novih mogućnosti glazbene scene, kao i izradbom ciklusa djela trajne vrijednosti, orkestralnih, vokalnih i komornih. Godine 1964. utemeljio je Jugoslavensku muzičku tribinu u Opatiji, u sklopu koje je osnovao i Muzički informativni centar te je istodobno bio i jedan od utemeljitelja Muzičkoga biennala Zagreb, s kojim je surađivao od 1961. do 1973. — posljednje dvije godine bio je njegov umjetnički direktor.

»Skladba za ženski glas i komorni sastav **Barasou** (1971.) posvećena je Dubravku Detoniju i sastavu ACEZANTEZ koji ga je izveo već petstotinjak puta. Na praizvedbi je solističku dionicu izvodila slavna altistica Marijana Radev. Djelo je potaknuto *Baladom o štakorima i miševima* (*Balade des rats et souris*) srednjovjekovnoga francuskog pjesnika, dvorjanina, štitonoše i kraljeva peharnika Eustachea Deschamps (oko 1346.–1406.). Motiv iz Stogodišnjeg rata između Francuza i Engleza, ironično–alegorijski monolog djevojke koja s druge obale promatra i magičnim formulama odbacuje neprijateljsku vojsku, izrađen je u nekoliko izražajnih razina, sa zanimljivim, nerijetko bizarnim prepletanjem vokalnoga i instrumentalnoga, arhaičnoga i modernoga, lirskoga i zastrašujućega.« (Dubravko Detoni)

D. Detoni o svojim djelima:

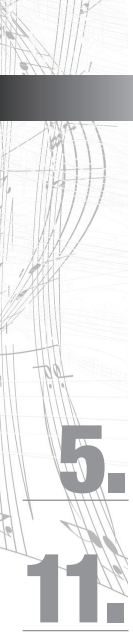
»Skladba **Follow Me** (1993.) za komorni sastav u kojemu solističku ulogu imaju vibrafon i ksilofon, bavi se gradivom iz autorova ranijeg ciklusa s brojkama, posvećenoga velikim virtuosima svojih glazbala. Iako svaki od devet kratkih, kontrastnih i među sobom povezanih stavaka postavlja pred solisticu drugi glazbeni ili tehnički problem, uloga je ostalih glazbala — vjernih ili podozrivo–zavidnih sjena, ovisno s koje se strane gleda — u svim situacijama slična: podržati i ohrabriti solistički zvuk, namjernim ga, apsurdnim zakašnjavanjima i ubrzanjima obeshrabiliti i zaustaviti, trenutačnim nadglasavanjima potaknuti na još djelotvornije samostalne istupe.«

»**Posuđivač suza i smjehova** za ženskog i dječjeg solista, komorni sastav i elektroniku, projekt je u nastanku koji se razvija od godine 2008., potaknut ulomcima iz triju knjiga dječje poezije Dubravka Detonija (*Glasovir na koturaljkama*, *Dimnjačar briše kući nos i Noćni svirač*), a naslov nosi prema pjesmi iz zbirke *Noćni svirač*. Prvenstveno potaknut zamršenim i opasnim, zapravo nedefiniranim odnosom između djece i roditelja, projekt stupa na područje beskrajnih mogućnosti međusobnoga pretapanja riječi, govora, zvuka i pokreta, s posebnim osvrtom na djetinjski ponavljajuće, imitacijsko, oječeno obogaćenje izraza.«

»**Gimnastika za grupu** — započeta 1974. i u svakoj festivalskoj prigodi prikazivana u drukčijem i novom obliku — pri čemu su zapažene bile njezine verzije u sklopu manifestacija *Festival of Arts* u perzijskom Shirazu i Persepolisu — ne zahtijeva fizičku, već psihološku, estetsku, ideološku gimnastiku. Taj projekt koji još uvijek traje i nikad neće završiti, otvorena je knjiga vježbi u drukčijem mišljenju, poništavanju parametara, zaboravljanju pravila i namjerno pogrešnom prisjećanju. Pritom je nezaobilazna uloga ponavljanja zamisli, kao i udio folklor (veoma stare provenijencije) pri obogaćivanju kozmopolitskoga glazbenog sloga.«

»**Bajku** (1973.) čine vokalno–instrumentalno–elektroničke parafraze na konačni monolog Shakespeareova *Macbetha* (*Tomorrow...*), lirsku pjesmu *To Daffodils* engleskoga pjesnika Roberta Herricka (1591.–1674.) te pripovijest slaboumnog Faulknerova junaka iz *Krika i bijesa*. U središtu pozornosti trinaest povezanih kontrastnih ulomaka nalazi se riječ lažan i nevjeran — isprazan rekvizit, metafora stravična apsurdna koji nas okružuje — no nijedna nije jasno izgovorena. Tek na kraju djela postaje očito da je ponavljani krik tek privid prave riječi, onomatopoeja poruke i smisla koji zapravo ne postoje.«

5.
11.

O umjetnicima:

Ansambli Centra za nove tendencije Zagreb — ACEZANTEZ utemeljen je prije 40 godina, kada se, pod vodstvom Dubravka Detonija, okupila skupina uglednih umjetnika više-medijских sklonosti u namjeri da stvaraju nešto što nije samo glazba, ni samo kazalište, niti su isključivo likovna otkrića. Debitirao je 1970. godine na Dubrovačkim ljetnim igrama, a u njemu se izmijenilo nekoliko umjetničkih naraštaja te veliki niz uglednih gostiju iz svijeta. U svojem je neprekidnom istraživanju ACEZANTEZ prihvatio dragocjenu suradnju hrvatskih i inozemnih autora koji su na najrazličitije načine poticali umjetničku širinu njegova izraza. Brojni nastupi u Europi, Americi i Aziji, Ansamblu su dali priliku da u dodiru s etnički i kulturno raznovrsnim zajednicama stalno obogaćuje vlastiti kreativni potencijal. Godine 1975. sastav je na Festivalu Jugoslavenske radiotelevizije osvojio Nagradu Orfej kao najbolji komorni sastav godine. Snimao je za radijske i televizijske postaje diljem svijeta te ostvario bogat diskografski opus.

Marina Kostelac (Zagreb, 1971.), diplomirala je glumu na zagrebačkoj Akademiji dramske umjetnosti. Jednu je godinu studirala u Sarajevu, a usavršavala se na raznovrsnim majstorskim tečajevima za glumu, ples i pantomimu. Debitirala je 1993. u zagrebačkom Teatru &TD u predstavi *Katarina Zrinska od Frankopana*. Članica je Zagrebačkoga kazališta lutaka; redovito surađuje s drugim zagrebačkim kazalištima te s HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci i INK-a u Puli. Često nastupa na televiziji i filmu. Od 1998. solistica je ansambla ACEZANTEZ i članica Actor's studija u Zagrebu. Dobitnica mnogih nagrada i priznanja, osnovala je vlastito kazalište Max teatar u kojemu producira i glumi, a nedavno je napisala i režirala novi dječji hit *Crvenkapica*.

Max Kostelac (Rijeka, 1999.), sin Marine Kostelac, do svoje je sedme godine živio u Zagrebu, a onda se s roditeljima preselio u Zaprešić, u kojemu je danas izvrstan učenik petog razreda Osnovne škole. Ljubitelj kazališta i filma, uspješno sinkronizira crtiće i aktivan je član Foto–kino–video kluba Zaprešić.

Berislav Šipuš

Les Nuits

za glasovir, recitatora i elektroniku

Ton arrivée (Tvoj dolazak / Your Arrival)

Elle... la mienne (Ona... moja / She... Mine)

La neige (Snijeg / Snow)

Un monde... si loin (Jedan svijet... tako daleko / One World... So Far Away)

Derrière ton rêve (Iza tvojega sna / Beyond Your Dream)

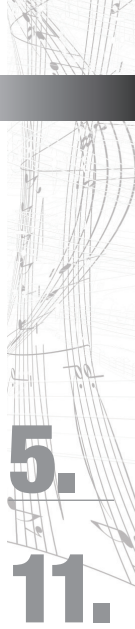
Les merveilleux nuages (Čudesni oblaci / Strange Clouds)

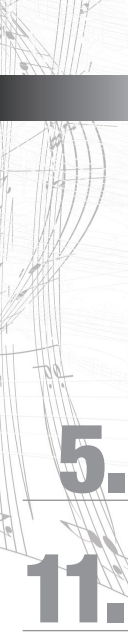
Dans la nuit... ton étoile (U noći... tvoja zvijezda / At Night... Your Star)

Katarina Krpan, klavir

Rene Medvešek, recitator

Krešimir Seletković, elektronika

O skladatelju i djelu:

Berislav Šipuš, životopis na str. 23

Les Nuits (Noći) za glasovir, recitatora i elektroniku, elektronička je obrada Krešimira Seletkovića ciklusa od sedam klavirskih preludija. U obradi ništa nije dodano, samo se koristi snimka klavirskog zvuka. Ciklus je počeo nastajati 1989., a završen je desetak godina kasnije. Integralnu izvedbu predstavila je pijanistica Katarina Krpan u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog 2001. godine. U osnovi oblikovani kao zbirka etida, preludiji se, svaki za sebe, sukobljavaju s određenim tehničkim i interpretativnim izazovima. »Tako su prvi, peti i sedmi statičko–akordičke studije..., ali u sebi nose osebnost... Šipuševu strast za melodijom. Drugi i šesti su virtuoзни, ritmički teški, oba homofono–unisona. Treći je jedini koji podaruje više samostalnosti dionicama... Melodija je na neki način uporno skrivana u svakome od njih i ona je crvena nit, poveznica cijeloga djela... Vrlo je zanimljiva i pojava engleskoga, francuskoga... teksta unutar glazbe, neka vrsta dodatka ili usporedna tumačenja zrakom plovećih tonova. ...završni je preludij poigravanje s akordima odebljanom melodijom, prispodoba tajanstvena korala koji je stvorio svoj vlastit prostor, ali je iznenada i izašao iz njega, ostavljajući ga napuštenim i bespomoćnim. (Javit će se taj koral u Šipuševoj mašti još jednom kao nadasve uspjela završna apoteoza u skladateljevoj skladbi iz 1997., *Uzašašće svetoga Julijana među zvijezde*).« (Dubravko Detoni)

Redoslijed izvedbi poetskih tekstova:

Berislav Šipuš: Oglas (glas u tišini, bez zvuka)

Cesare Pavese: In the Morning You Always Come Back (engleski naslov izvorno je Paveseov; pjesma je ljubavna, posvećena Constance Dowling, američkoj glumici — prijevod Marina Glavaš Leandrini)

Jure Kaštelan: Svjetlost

Maxence Fermine: Snijeg, ulomak iz 4. poglavlja (prijevod Berislav Šipuš)

Josip Pupačić: Himna

Vasko Popa: 22. pjesma iz ciklusa *Daleko u nama*

Charles Baudelaire: Stranac

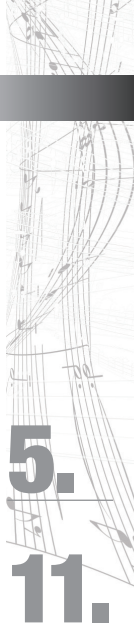
Antun Branko Šimić: Opomena

Autor skulpture: Vitold Košir

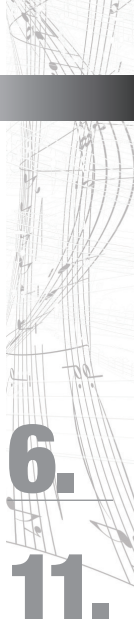
O umjetnicima:

Katarina Krpan (Zagreb), diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Vladimira Krpana, a potom se usavršavala i magistrirala na Conservatoire de Musique (Lausanne) u klasi prof. J. F. Antoniolija. O njezinu nemalom međunarodnom ugledu svjedoče pozivi renomiranih festivala, kao i brojni koncerti održani u velikim glazbenim središtima Europe, Sjeverne i Južne Amerike, Australije i Afrike. Zavidan tonski arhiv sadrži brojne studijske snimke koje je ostvarila za najznačajnije hrvatske, švicarske i talijanske radio-televizijske kuće, ali i nekoliko kompaktnih ploča realiziranih za hrvatske i inozemne diskografe. Kao pijanistica, podjednako veliku pozornost poklanja suštavnom promicanju novije hrvatske glazbene literature. Praizvela je i studijski snimila impresivan niz recentnih klavirskih skladbi koje su joj podjednako često posvećivali nadareni početnici i doajeni hrvatskog skladanja, ali i oni istaknuti skladatelji što su generacijski smješteni između njih. Inicijatorica je i voditeljica HR Projekta za učenike i studente glazbenih škola i Akademija. Docentica je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i gošća profesorica na Akademiji Steinway u Veroni (Italija).

Rene Medvešek (Velika Gorica, 1963.), dramski umjetnik, redatelj i pedagog, nakon diplome na Akademiji dramske umjetnosti (ADU) postaje stalni član Zagrebačkog kazališta mladih. Uz nastupe u predstavama matične kuće, sudjeluje u produkcijama drugih kazališnih kuća i skupina, kao i u hrvatskim i inozemnim filmskim te televizijskim produkcijama. Suosnivač je autorske skupine *Mig oka* (1991.) u okviru koje započinje s redateljskim radom u Zagrebačkom kazalištu mladih i drugim hrvatskim kazalištima. Tako je prvo nastala *Zimska bajka*, pa *Mrvek i Crvek*, *Hamper*, *Nadpostolar Martin*, *Brat magarac*, *Drvo je bilo sretno*, *Vrata do*, *Najbolja juha!*, *Glasi iz planina*, *Život je san* i drugo. Voditelj je mnogih kazališnih radionica i seminara. Izvanredni je profesor na ADU u Zagrebu (disciplina Gluma) na kojoj predaje od 2003. godine. Nositelj je 26 nagrada za glumački, autorski, redateljski, scenografski, dramaturški i pedagoški rad, među kojima su Nagrada Grada Zagreba, Nagrada »Dubravko Dujšin«, Nagrada »Orlando« i četiri godišnje Nagrade Hrvatskog društva dramskih umjetnika.

nedjelja, 6. studenoga

6.
11.

HR Projekt — Studenti sviraju djela hrvatskih skladatelja

Kvartet KLANG

Vlatka Peko i Ana Lucić, klavir

Anita Primorac i Kaja Farszky, udaraljke

Program:

Ante Knešaurek:

Etida za dva klavira i udaraljke

Zlatko Tanodi:

Klang Maschine

Danijel Legin:

*A Day in October**

7:36 / 11:47 / 14:28 / 19:03 / 23:54

Frano Đurović:

*Kling Klang Musik**

Dubravko Palanović:

Blue And Red

Ivan Josip Skender:

Closing Time

Ante Knešaurek (Zagreb, 1978.), orguljaš, skladatelj i glazbeni pedagog, diplomirao je orgulje na Muzičkoj akademiji u klasi prof. Marija Penzara. Studij je nastavio na Händel-Akademie u Karlsruheu (prof. L. Lohmann) i kod D. Rotha u Parizu. Improvizaciju je studirao s Anđelkom Klobučarom, kasnije i na majstorskom postdiplomskom studiju u Detmoldu, dok je kompoziciju diplomirao 2005. u klasi prof. Marka Ruždjaka. U zvanju docenta djeluje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i Osijeku. Dobitnik je Rektorove nagrade, Nagrade »Darko Lukić« te Nagrade Günther Ramin za polifonu improvizaciju na istoimenom međunarodnom natjecanju u Leipzigu. Magistrirao je 2003. u Zagrebu, a majstorski postdiplomski studij iz orgulja i improvizacije nastavio je u Detmoldu u klasi profesora N. Duchterla. Uz izvedbe u domovini, njegova skladateljska ostvarenja predstavljena su u Sloveniji, Austriji, Njemačkoj i Italiji. Glavni je orguljaš zagrebačke Bazilike Srca Isusova. Redovito koncertira u zemlji i inozemstvu (Bach Festtage–Berlin, Max Reger Tage–Detmold, festival *Itinerari organistici* — Italija). Uz samostalne nosače zvuka, redovito snima za HRT.

»**Etida** za dva klavira i udaraljke nastala je na poticaj Kvarteta Klang 2010. godine. Djelo je svojevrсни *Hommage à Bartok*, kao osobni doživljaj njegova Koncerta za dva klavira i udaraljke. Koloristički tretirane udaraljke, struktura ronda s temom u četverostrukom kanonu, klaviri shvaćeni kao solistički instrumenti, ali i kao zvučna kulisa, izmjena polifonih i homofonih odsjeka, tek su neki od postupaka koje sam primijenio u ovom djelu. Krajnju rafiniranost ipak donosi izvodilačka konverzacija u kojoj se pažljivim dinamičkim i artikulacijskim angažmanom postiže tek prava delikatna zvučna slika.« (Ante Knešaurek)

Zlatko Tanodi (Zagreb, 1953.), skladatelj i glazbeni pedagog, diplomirao je 1978. kompoziciju u klasi prof. Mila Cipre na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 1978. u statusu je samostalnog umjetnika, od 1981. urednik je producent u Muzičkoj proizvodnji tadašnje RTV Zagreb. Od prosinca 1996. vodi Studio za elektroničku glazbu i predaje teorijsko-glazbene predmete na Muzičkoj akademiji. Pročelnik je Odsjeka za kompoziciju i glazbenu teoriju. Bio je utemeljitelj jazz skupine Opus X s kojom je nastupao u domovini i u inozemstvu. Sedamdesetih i osamdesetih godina svirao je klavijature, producirao i autorski surađivao s mnogim solistima zabavne glazbe. U tom području istaknuo se kao aranžer i osvojio više nagrada. Kao solist na sintetizatoru snimao je u Engleskoj, SAD, Francuskoj i Njemačkoj te nastupao uz više orkestralnih sastava. Djelovao je u ansamblu ACEZANTEZ. Njegujući u jednom razdoblju usporedno reprodukciju i skladateljstvo, prihvatio je žanrovski različite načine izražavanja, od pop glazbe i jazz, do suvremenih i elektroničkih partitura.

»Nomen est omen!« (Zlatko Tanodi, komentar skladbe *Klang Maschine*)

Daniyel Legin, životopis na str. 9

»Skladba **A Day in October**

7:36 / 11:47 / 14:28 / 19:03 / 23:54

nastala je 2011. godine kao narudžba Klang ansambla kome je i posvećena. Forma je načelno slobodna, no temelji se na pet odsjeka koji čine jedinstvenu cjelinu. Prvi i završni odsjeci funkcioniraju kao prolog i epilog s najavom, odnosno reminiscencijom motiva koji grade središnja tri odsjeka skladbe. Istaknuti ritmički i melodijski obrasci, bazirani na numeričkim vrijednostima iz podnaslova svakog odsjeka, važan su aspekt instrumentalne boje, njihove međusobne kombinacije, sukoba i ispreplitanja.« (Danijel Legin)

Frano Đurović, životopis na str. 23

Kling Klang Musik — »Igra nije posao, ona nije napor svjestan da se nekim logičkim izazivanjem mijenjaju posljedice u svrhu čovjeku potrebnu za postignuće nekih stvarnih životnih ciljeva. Igra je poricanje jednolične, sive, do samoubojstva dosadne stvarnosti u vršenju raznih ljudskih dužnosti, poziva i zanimanja.« — Miroslav Krleža (Frano Đurović)

Dubravko Palanović (Zagreb, 1977.), skladatelj i kontrabasist, diplomirao je kompoziciju (prof. Željko Brkanović) i kontrabas (prof. Josip Novosel) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Bio je član Orkestra mladih *Gustav Mahler*, sada djeluje u Zagrebačkoj filharmoniji. Osnivač je ansambla *Acoustic project* s kojim muzicira u ciklusu koncerata u zagrebačkoj Nacionalnoj sveučilišnoj knjižnici. Na natjecanju Reinl-Stiftung u Beču osvojio je drugu nagradu za skladbu *Muzika za gudače i marimbu* u izvedbi Tonkünstler ansambla (prva nije dodijeljena). Na Muzičkom biennalu Zagreb 2007. izvedene su njegove *Emphates* za gudače, djelo za koje je primio Rektorovu nagradu (Solisti Moskovskog simfonijskog orkestra predstavili su opus iste godine na Večeri hrvatske glazbe na Moskovskim jesenima). Dobitnik je Nagrade Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog za najbolju skladbu hrvatskog autora u 2007. — djelo je praižvela Salzburška komorna filharmonija u Zagrebu. Zagrebačka filharmonija praižvela mu je opus *Ex profundo exitus* (2008.). Njegov Puhački kvintet uvršten je u program ISCM-ovih svjetskih dana glazbe 2009. u Švedskoj.

»Skladba **Blue And Red** nastala je u ožujku 2011. kada je i praižvedena, a napisana je na narudžbu Kvarteta KLANG. Sastoji se od dva stavka. Prvi je elegičnog i sentimentalnog karaktera, kako i sugerira naziv *Blue*, s dijelovima nalik na improvizaciju, posebno momenti u klaviru i vibrafonu. Tremolo timpana čini most između dva stavka i uvodi nas u sasvim drukčiji »vatre« i energični karakter i boje, u skladu s naslovom *Red*. Ostinato koji se pojavljuje na početku, čini okosnicu ovoga stavaka i provlači se cijelo vrijeme u raznim varijantama. Cijela struktura čini ritmički mozaik u čemu pomaže i korištenje većeg broja udaraljki, a u nekim dijelovima i klavira, tretirana kao udaraljka.« (Dubravko Palanović)

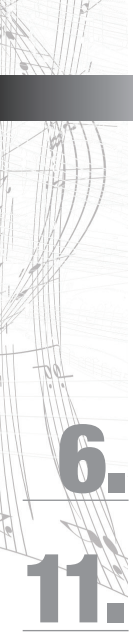
Ivan Josip Skender (Varaždin, 1981.), skladatelj i dirigent, diplomirao je kompoziciju u klasi prof. Željka Brkanovića kao najmlađi student Odjela u povijesti zagrebačke Muzičke akademije. Također je diplomirao i dirigiranje (prof. Vjekoslav Šutej). Suradivao je sa Zagrebačkom filharmonijom, Varaždinskim komornim orkestrom, Akademskim

zborom »I. G. Kovačić«, Komornim zborom »I. Filipović« i drugima. Djeluje kao šef dirigent zbora »Palma«; zborovođa je u Operi HNK u Zagrebu i asistent na Muzičkoj akademiji (dirigiranje). Skladbe su mu izvedene u više europskih zemalja, SAD-u, Kanadi i u Meksiku. Dobitnik je nagrade za kompoziciju Ljetne akademije Prag–Wien–Budapest, Rektorove nagrade i poticajnih priznanja Ministarstva kulture. Sa zborom »Palma« osvojio je nekoliko prvih nagrada na nacionalnim i inozemnim natjecanjima pjevačkih zborova (Ohrid). Na ovogodišnjem Muzičkom biennalu Zagreb s uspjehom je praižvedena njegova opera *Šuma Striborova* (HNK Rijeka). Trenutno je na postdiplomskom studiju dirigiranja u Beču.

»Skladba **Closing Time** nastala je na poticaj Kvarteta KLANG. Ideja se »inkubirala« tje-dan dana, a konačno je stavljena na papir u ranim jutarnjim satima na dan skladateljeva 30. rođendana. Zato je naslov dvosmislen — osim što je skladba nastala u prijelaznom razdoblju skladateljeva života, osnova joj je ugođaj koji nastaje za vrijeme ili nakon zatvaranja jazz kluba — kada muzičari »još samo malo« sviraju, a slušatelji se vraćaju kući, koračajući u ritmu. Nekoliko se puta »provрте« fragmenti glazbe i na momente se stapaju, a nakon svega ostaje samo mir.« (Ivan Josip Skender)

HR Projekt pokrenut je u proljeće 2010. godine, a početna zamisao inicirana je spoznajom da se studenti tijekom studija sporadično bave hrvatskom glazbom, osobito onom suvremenom. Stalno rotiranje novih generacija studenata, onih s instrumentalnih odsjeka, kao i mladih skladatelja, dovelo je izostanka međusobne umjetničke komunikacije, ali i komunikacije sa stvaralaštvom suvremenika. Kako je inicijativa izazvala veliko zanimanje među studentima i organizatorima koncertnih sezona, HR Projekt u međuvremenu se značajno proširio. U akademskoj godini 2010./2011. pripala mu je posebna Rektorova nagrada. Na dosadašnjim koncertima sudjelovalo je četrdesetak studenata s raznih odsjeka Muzičke akademije koji su predstavili tridesetak hrvatskih skladatelja čija su djela nastala u razdoblju od 1950. do danas.

6.
11.

O umjetnicima:

Kvartet KLANG djeluje u istom sastavu od 2009., a njegovi mentori dvoje su profesora Muzičke akademije u Zagrebu, docentica Katarina Krpan i redovni profesor Igor Lešnik. Godinu nakon osnivanja, Kvartet je prvi nastup u javnosti imao na otvorenju 7. međunarodnog udaraljkaškog festivala u Bjelovaru (IPEW) i u toj zgodi članice su izvele Bartókovu Sonatu za dva glasovira i udaraljke. Dva mjeseca kasnije (ožujak 2010.), Kvartet je prvi put u povijesti Muzičke akademije predstavio koncertnu inačicu Bartókove Sonate za dva glasovira, udaraljke i orkestar. Bilo je to u okviru projekta *Glazba danas* kada je Kvartet KLANG nastupio uz Simfonijski orkestar Muzičke akademije i dirigenta Mladena Tarbuka. Kvartet je pobjednik 7. međunarodnog natjecanja mladih glazbenih umjetnika »Ferdo Livadić« u Samoboru (2010.), a u obrazloženju stoji da je riječ o »sjajnom komornom ansamblu...« koji je pokazao »... radost zajedničkog izvođenja čime su nastup pretvorili u prvorazredni glazbeni doživljaj.« Od tada ansambl počinje nizati uspjehe (ciklus *Virtuoso*, »Koncert s predsjednikom«: humanitarni koncert »ADHD i ja« za Udrugu za pomoć djeci s posebnim potrebama, gostovanje na ovogodišnjim Osorskim glazbenim večerima, samostalni koncert u Hrvatskom glazbenom zavodu na kojemu su praižvedena tri djela hrvatskih skladatelja). »Ako je fascinantna otvorenost članica kvarteta KLANG prema suvremenim hrvatskim skladateljima, kao i bezrezervna reakcija skladatelja prema glazbenicama, još je fascinantnija otvorenost njihove zajedničke publike. Rijetko se u Hrvatskom glazbenom zavodu (ili bilo gdje drugdje...) mogu doživjeti takve ovacije suvremenoj glazbi. No, tajna uspjeha kvarteta KLANG zapravo je vrlo jednostavna — vrsne glazbenice neposredno i s uvjerenjem izvide kvalitetnu glazbu. A to je nešto što publika ne može ne prepoznati.« (Trpimir Matasović)

Pijanistica **Vlatka Peko** (Vinkovci, 1987.), dobitnica Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu, diplomirala je u rujnu ove godine u klasi Katarine Krpan.

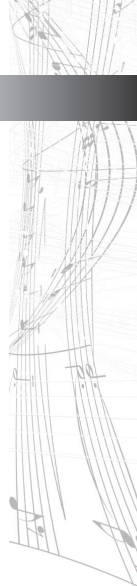
Pijanistica **Ana Lucić** (Šibenik, 1988.), također dobitnica Rektorove nagrade, studentica je pete godine klavira u klasi prof. Vladimira Krpana.

Udaraljkašica **Anita Primorac** (Rijeka, 1985.), ujedno članica biNg bang ansambla s kojim je zajednički podijelila posebnu Rektorovu nagradu, diplomirala je glazbenu teoriju (2010.) i udaraljke u klasi Igora Lešnika (2011.).

Udaraljkašica **Kaja Farszky** (Vrbovec, 1988.), diplomirala je u rujnu ove godine u istoj klasi. Također je članica biNg banga i dobitnica Rektorove nagrade.

Iza sve četiri umjetnice stoji niz samostalnih koncerata u zemlji i inozemstvu. Sastav u kojemu djeluju, prvi je takve vrste u Hrvatskoj.

Hrvatsko društvo skladatelja i Cantus d.o.o. zahvaljuju skladateljima na priložima o vlastitim opusima.

48. Glazbena tribina Opatija ostvarena je uz potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske, Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba te Grada Opatije

48. Glazbena tribina Opatija ostvarena je u suradnji s javnom ustanovom Festival Opatija

Umjetnički voditelj 48. Glazbene tribine Opatija:

Frano Đurović

Nositelj:

Hrvatsko društvo skladatelja

Organizacija:

Cantus d.o.o.

Nakladnik:

Cantus d.o.o.

Za nakladnika:

Mirjana Matić

Tekstovi:

Arhiv Cantusa, komentari skladatelja

Likovno oblikovanje:

Luka Gusić

Tisak:

Studio Flyer, Zagreb

Zagreb, studeni 2011.

